

ઝી ગ ફી દ

એક પહેલવાનની વાર્તા.

જર્મન માંથી

તરજુમો કરનાર

ડૉ. ડા. સાભાઈ રસ્તમજી વાલ્મર

એલ. આર. સી. પી., એલ. આર. સી. એસ.,
વગેરે.

હૈનરી રૂન આઈકનફેલ્ડ ખુદાને કેમ પીછાણતાં
શીખ્યો, કંગાલ્યત અને માણસાઈ કાયદાનો ભોગ,
ધટાલ્યત વાર્તા સંગ્રહ, ફારસી શાયરોમાંથી ચુટેલાં
ગોહરો, સુખોધ સંગ્રહ, જર્મન શાયરોમાંથી
ચુટેલાં ગોહરોના કતાર

૫૦ સં. ૧૯૩૦.

કુખઈ

૨૫૩૨૨

સૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્રિય વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૫૩૨૨ તારીખ

પુસ્તકનું નામ ઝીઝફીદ

વિષય ૪૪૪૨:૩

ઝી ગ ફી દ.

(એક પહેલવાનની વાર્તા.)

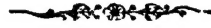

જ મ્ ન માં થી

તરબુમે કરનાર

ડા૦ ડોસાભાઈ રસ્તમજી ધાભર

એલ. આર. સી. પી., એલ. આર. સી. એસ.,
વગેરે.

હૃદયની પ્રાપ્તિ આપકનફેલજ ખુદાને કેમ પીછાણતાં
શીખ્યો, કંગાદ્યત અને માણસાઈ કાયદાનો લોગ,
ધટાદ્યન વાર્તા સંગ્રહ, ફારસી શાયરોમાંથી ચુટેલાં
ગોહરો, સુબોધ સંગ્રહ, જમીન શાયરોમાંથી
ચુટેલાં ગોહરોના કતાર.

૪૦ સ૦ ૧૯૩૦.

મુંબઈ.

નણુંદ ભાભીની લડાઇ કયા દેશમાં અને કયા લોકોમાં
હોતી નથી? જોકે એવો કલેશ કમસમજ સ્ત્રીઓમાં જ હોય
છે. ગરીબમાં ગરીબ ધરથી તે રાજવંશી કુટુંબ સુધીમાં
આવો કંકાશ ઉભરી નીકળે છે. આ વાર્તામાં નણુંદ ભાભી
વચ્ચે હું વડી કે તું વડી એવો કળાઓ ચાલી રહે છે.
કુકરાળ મગરૂરી કિનો કપટ, અદેખાઇ એક માણસનાં પોતાનાં
સુખનો નાશ કરે, એટલું જ નહીં પણ એક કુટુંબના કે
આખાં રાજ્યના નાશનું કારણ બને. કુટુંબમાં કુસંપ જોઇ
મતલબખીઆં, કપટી અને અદેખાં માણસો તેની ખરાબી
પૂરી કરે.

આ વાર્તામાં પહેલવાન ઝીગફ્રીદની કીર્તિથી અદેખો
બનેલો હેગન નણુંદ ભાભીના કળાઓ લાલ લઇ ઝીગફ્રીદને
મારી નખાવવાને રાજીને સમજાવે છે અને પોતેજ તેનું
ખુન કરે છે.

ઝીગફ્રીદ મરતાં મરતાં રાજ્યના નાશની આગાહી કરે છે.

ઝીગફ્રીદનું શરિર જખમ ન થઇ શકે એવું હતું,
માત્ર ખલાં વચ્ચેનો ભાગ જખમ પાત્ર હતો.

ઝીગફ્રીદ માટે અમેરીકન વિદ્વાન ઍમરસને પોતાના
compensation લેખમાં ઇસારો કર્યો છે. યુનાનો પહેલવાન
ઍફ્રીલીસનું શરિર પણ જખમી ન થઇ શકે એવું હતું
કારણકે થેતીસ દેવીએ તેને સ્ટીક્સ નદીનાં પાણીમાં બોળી
જખમી ન થાય એમ કયું હતું. માત્ર પગની ધુટી આગળ-
નો ભાગ જ્યાંથી તેને બોળતી વેળા પકડી રાખ્યો હતો તે
જખમ પાત્ર રહી ગયો હતો.

ધરાની તવારીખમાં ઝીગફ્રીદ માફક પહેલવાન ડેરશાર્પ
રાક્ષસી અજગરોને મારે છે. અસફંદીઆરનું શરિર જખમ
ન થઇ શકે એવું હતું. ધરાનનો કીર્તિવંત પાદશાહ
કયખુશર જીવતો ગુફેનશીન થયલો માનવામાં આવે છે તેમ
જખમનો એક કીર્તિવંત કયસર ફેદરીક બારબરોઝને
જખમનો ગુફેનશીન થયલો માનતા. તેનો ટુંક હેવાલ જખમ
તવારીખમાંથી આપ્યો છે.

ઝી ગ ક્રી દ.

(એક પહેલવાનની વાર્તા.)

જવાન ઝીગક્રીદ નેઘરલેંડના રાજા ઝીગમુન્દનો દીકરો હતો. તેની માનું નામ ઝીગલીન્દ હતું; બન્નેની ઓલાદ ઉંચ હતી; રાજા ઝીગમુન્દની પેઢી પુલ્કનજનથી હતી જેનો વડાવો પોતન હતો જે દેવતા અને માણસોનો પીતા કહેવાતો હતો.

જવાન ઝીગક્રીદનું બળ તેના મહાન વડવાઓથી વારસામાં મળેલું હતું; હિંમત અને બળમાં કોઈપણ જવાન તેની બરોબરી કરી શકતો નહોતો.

જ્યારે આ રાજવંશી પહેલવાન જંગલમાંથી પોતાની પહેલી મુસાફરી કરતો હતો ત્યારે એક લુહારનું કારખાનું તેણે જોયું જ્યાં અગ્નિમાંથી ચમકારા નીકળતા હતા અને લુહાર અને તેનાં માણસો તપાવેલાં લોખંડપર જોરથી ફટકા લગાવતા. જવાન પહેલવાનને તે ગમ્યું, અને વિચાર્યું કે હું પણ લુહારનો નોકર થાઉં અને તલવારો બનાઉં તો પહેલવાનીને છાજતુંજ કામ છે.

લુહાર જેનું નામ મીસ્તર મીનર હતું, તેણે સુંદર જવાનને જોતાંજ મિત્રતાથી સલામ કરી. ઝીગક્રીદ હિંમતથી કારખાનામાં ગયો અને ધરડા લુહારને કહ્યું “ મેહરબાન સાહેબ, તમેને કોઈ શીખાઉ જોઈએ છે? ”

બુઢો હસીને જવાનનું કદાવર અંગ જોતો હતો. તેનાં માણસો પણ પોતાના ભારી હોઠાઓ મૂકી દંઢ પોતાની મોટી ઝળકતી આંખોવડે દમામદાર પરોણાને નીહાળતા ઉભા.

ઝીગક્રીદ બેસબર ચઢ ફરીથી પુછ્યું “ મેહરબાન સેઠ તમારો શું જવાબ છે? ”

પુટો બળડ્યો “હં! હં! જરા ઠંડા પડો, જવાનીની ગરમી થોડી દેખાડો!”

હા કે ના? બોલી દો.

લુહારે રાજના દીકરાને પોતાનો હાથ આપી કહ્યું આપણને સાટું કબુલ છે. હું તમને મારી નોકરીમાં લેઉં. આ કમ્મરે લપેટવાનું ચામડું અને હઠોડો લેઓ અને જલદીથી કામ શરૂ કરી દો.

શેઠ અને નોકરો તેનું મોટું બળ જોઈ અજબ થયા, અને થોડાજ વખતમાં તેના ગુસ્સાથી બીહતા ધુજતા રહેવાનું કારણ તેઓએ જોઈ લીધું. કારણકે તેઓ લુચ્છા હતા અને તેને ચીડવવામાં મજા હતી. ઝીગફ્રીડ, તેઓની લુચ્છાઈનો બદલો જળરદસ્ત મુક્કાઓ લગાવી આપતો હતો અને ગમે એટલાં કાવતરાંથી તેનો જીરસો તાબે કરી શક્યા નહીં, ત્યારે તેનું કાટલું કાઢવાને રાક્ષસી અજદાહો વચ્ચે તેને સપડાવવા ઇચ્છ્યું.

લુહારે પોતાના અટકચાળા નોકરોને એટલા સખત ઠોકાઈ ગયલા જોયા કે તેઓ પોતાના હઠોડાઓ પણ ઉંચકી શકતા નહીં ત્યારે તે પણ ગુસ્સાથી બોલી ઉઠ્યો હા, અજદાહો આગળ એને મોકલાય તો સઘળી પીડા મટે. પછી દગલબાજ લુહારે તેને પોતાની આગળ બોલાવી કહ્યું, દીકરા, દૂરનાં જંગલમાં જવા તૈયાર થા! કાલસો ધટી ગયો છે. જંગલ વચ્ચે કાલસાવાળો રહે છે. તેનો પતો મેળવી કાલસો મોકલવા જણાવ.

ઝીગફ્રીડ એકદમ તૈયાર થઈ ગયો, તોપણ એક તેજ તલવાર બનાવી લીધી કે જંગલમાં ફાડી ખાનારાં જાનવરોથી પોતાનો બચાવ કરે.

લુચ્છકાર ભરેલી હોઠપર હાંસી સાથે શેઠ અને નોકરો-એ જવાન તરફ જોયું અને પાખંડી લુહાર હજીસે બોલ્યો, પોતાનાં મોતને મળવા કાઢજ એટલો ખુશાલીથી જતો હશે.

પણ ખરેખર તેનું મોત નક્કી આવશેજ કે ? એક નોકરે પુછ્યું.

ચોક્કસજ આવશે, શેઠે જવાબ દીધો. એને અજગરોનાં સરોવર આગળથી માર્ગ લેવો પડશે. ત્યાં પહેલવાનીની ધુંધમાં તે રાક્ષસી અજઘાહને છેડી મુકશે અને જીવથી જશે; કદાચ અજઘાહને મારી નાંખવામાં ફાવે, તોપણ પાછો ફરતાં નીચલુનગન પ્રદેશમાં ભયંકાર પાંખવાળો સાંપ તેને ખાઈ જશે, કપડી નોકરો આ સાંભળી ખુશ થવા લાગ્યા કારણકે આ હોંચકારા મૂખે રાજવંશી જવાનને ઘણોજ ધિક્કારતા હતા.

ઝીગ્રીદ ખુશાલ દિલે જંગલ ભણી ચાલવા લાગ્યો. પક્ષિઓ ગાતાં તેમની સાથે તે પણ ગાતો અને કોઈ હરણને કુદવું જોઈ તે પણ કુદકા મારવામાં મગ્નહ લેતો.

તે ખુશ થઈ બોલતો આહા ! લીલોતરી ભરેલાં જંગલમાં કેવું રળીઆમણું લાગે છે ! અને ઉંચાં ઝાંડા નીચેથી નાચતો કુદતો પોતાનો માર્ગ લેતો.

ભય ભરેલાં અજગરોનાં સરોવર માટે તેણે સાંભળ્યું હતું, તોપણ તેને કશી ચિંતા લાગતી નહીં, કારણકે તેના હાથમાં એક તેજ તલવાર હતી; ભલે હજારો અજઘાહો તેની સામે આવે, તેને ખીહવાનું કાંઈ કારણ હતું નહીં.

તે બોલતો, ઝાંડોની લીલી, સોના માફક ઝળકતી ડાંખળીઓ વચ્ચેથી પેલું અજગરોથી વસાયલું સરોવર ચલકી રહ્યું છે. ડગલખાજ લુહારની આંખો માફક ખુશનુમા જંગલમાં તે ચલકી રહ્યું છે. ઓ મારી મુખારક તલવાર તને હવે લડાઈમાં ઉતરવું પડશે !

સરોવરના કાળા કીચળમાં હીસહીસ કરતા ભયંકાર રાક્ષસોનું ગુચળું અહીં તહીં ફરતું. ઝીગ્રીદ કિનારાની બધી

નજદીક ગયો. અને કંપારી છોડવે એવાં ટોળાં તરફ નીડર-
પણે જોવા લાગ્યો.

અજઠાહો ગુસ્સાથી પુંકારા મારતા તેની તરફ આવ્યા,
પણ તેણે હસતાં હસતાં વિજળીક ઝડપે પોતાની બળવાન
તલવાર એવી તો ફડકાવી કે તે રાક્ષસી પ્રાણીઓ કીચળ
વચ્ચેથી ગુમ થઇ ગયાં.

ઝીગક્રીદ બોલ્યો, તમારા ભરાઇ બેસવાના ઉંડા ગારમાં
જાઓ ! મોત તમને શોધી કાઢશેજ.

ઝાડોની સુક્કી ડાખળાઓ તોડી કાઢવની ખાહીમાં ફેંકી,
જેથી તમામ સરોવર ઝાંખરાંથી ઢંકાઇ ગયેલો લાગતો.

હવે અંગાર જોઇએ એમ બોલતો અધીરાઇથી પોતાની
દૂર જોઇ શકનારી આંખો વડે સઘળી બાજુએ જોવા લાગ્યો.
ઝાડો વચ્ચેથી ધુમાડો ઉંચે ચઢતો દેખાવા લાગ્યો, તેવોજ
તે તરફ ઉતાવળે દોડ્યો, અને નજદીક પહોંચતાં લુહારે જે
કાલસાવાળાને કહેવા મોકલ્યો હતો તેજ નજરે પડ્યો.

કાલસાવાળા શેઠ, તે પોકારી ઉઠ્યો, જલદીથી એક
બળતું લાકડું આપી દો. વખત ન લાગે માટે, પોતેજ
ચુલામાંથી બળતી ડાળી ઉંચકી લીધી અને આ બળતી
મસાળ સાથે અજગરોની ખાહી તરફ પાછો દોડ્યો. સુક્કાં
ડાખળાંઓને સળગાવી દીધાં કે મોટું બળતું થઇ રહ્યું;
પાણી વરાળરૂપ થઇ હીસહીસ કરતું ઉકળવા લાગ્યું;
ખાહીનાં ઉંડાણમાંથી સુસ્ત પડી ગયેલા અવાજ સંભળાતા;
ઉકળતાં પાણીની ખાહીરૂપ કીતલીમાં, અજગરો મોતની
વેદનામાં અહીં તહીં ધસડાતા, તેમનાં નસ્કોરાંમાંથી ખખડતી
વરાળ નીકળતી, અને પોતાની પૂછડીઓ વડે તમામ ખાહીમાં
ઠોકાઠોક કરી મૂકી.

ઝીગક્રીદે વધારે વધારે ઝાંખરાં નાખી આગ ચાલુ
રાખી, તળાંબેથી આવતા અવાજ બંધ પડ્યા ત્યાંસુધી તે
ચાલુ રહી.

તે બોલ્યો હવે એમનું કામ પૂરું થઇ ગયું, અને આગ
જુઝાઇ ગઇ ત્યાંસુધી થોડ્યો : અજઢાહોનું સરોવર તો
તમામ વરાળરૂપ બની ગયું.

જવાન પેહલવાને વિચાર્યું અજઢાહો રંધાઇ જઇ
મજબુતી આપનાર પદાર્થ બનેલો લાગે છે, અને પોતાનું
આંગળું પાણીમાં બોળ્યું. તે અજબ થવા લાગ્યો, કારણકે
પીગળેલી અજઢાહની ચરખીએ તેનાં આંગળાંની ચામડીને
સખતમાં સખત શીંગડા જેવી બનાવી હતી, કે જેથી તે
દાંતો વડે કે ધારદાર તલવાર વડે કપાઇ શકે નહીં, કે
જરાબી ઓખવી શકાય નહીં.

પછી તેણે પોતાનાં વસ્ત્ર કાઢી નાખ્યાં અને પીગળેલી
ચરખીનાં પાણીમાં નાહ્યો કે તુરતજ તેનું આખું શરિર
સખત શીંગડાં જેવું બની ગયું. માત્ર ખભાં વચ્ચેનો નાનો
ભાગ સખત બનતો રહી ગયો કારણકે તેપર લીમડાનું પાંદડું
પડ્યું જેથી તે સખત બનતો રહી ગયો અને એટલો ભાગજ
હવે પછી તેનાં મોતનું કારણ બનશે.

પોતામાં થયેલા અજબ જેવા ફેરફારથી ખુશ થતો તે
કાલસાવાળા આગળ ગયો અને પોતાના લુહાર શેઠનો સંદેશો
તેને પહોંચાડ્યો; પછી તેને પુછ્યું કે જંગલના ગીચ ભાગ-
માં એક પાંખવાળા રાક્ષસી સાંપનું મઠક છે એમ મેં લુહાર
અને તેનાં માણસોને બોલતાં સાંભળ્યા હતા, જે સાંપ કોઇ
લુલાં પડેલાંને તેનું લોહી પીવા મારી નાંખતો હતો, તેના
બોહ તરફ જવાનો માર્ગ મને બતાવી શકશે ?

કાલસાવાળાએ પોતાના કાને સાંભળેલું માન્યું નહીં.
મુંગો મંતર બની જવાન તરફ ટીકવા લાગ્યો, અને ઝીગમ્રીદ
એસબર થવા લાગ્યો તેથી ગભરાટ સાથે અચકાતો અચકાતો
બોલ્યો, તમને તે રાક્ષસી અજગરના બોહનો રસ્તો હું
બતાવીશ.

બહાદુર ઝીગફ્રીદે કહ્યું, તેજ હું તમે કને માથું છું કારણકે હું તેની સામે લડાઇ ઉઠાવવા ઇચ્છું છું.

કાલસાવાળાએ કહ્યું, મહાન વૌતન દેવતા તારો મદદગાર થાય ! કોઇપણ મરણ તુલ્ય માણસ જાતમાંથી તે જાનક અજગરને તેના ખોહમાં શોધવા જવાની હિંમત કરી શક્યો નથી !

હું તે મરણ તુલ્ય માણસ છું અને હિંમત કરું છું ! એમ ઝીગફ્રીદે કહ્યું ત્યારે તેની આંખોમાંથી વિજળી જેવા અમકારા નીકળતા હતા, અને પોતાની તલવાર વડે એવો તો જોરથી હવામાં ફટકો માર્યો કે કાલસાવાળો ખીહીને પાછો હટી ગયો.

પછી ઝીગફ્રીદે હસીને કહ્યું એ પ્રમાણે હું તે અજગરને મારીશ ! મારા વડવા વૌતનના કસમ લઇ કહું છું કે તેને મારી નાખવાનું બળ હું ધરાઉં છું.

દેવતાઓ તમારું રક્ષણ કરે ! કાલસાવાળાએ કહ્યું, અને નીબલુનગન પ્રદેશનો માર્ગ બતાવ્યો કે જ્યાં પહાડના ગુફામાં અજગર રહેતો હતો.

કલાકના કલાક ઝીગફ્રીદ જંગલમાં ભટક્યો, અને આખરે ભુલતો ચુકતો જંગલનો પહાડી પ્રદેશ જેને નીબલુનગન પ્રદેશ કહે છે ત્યાં પહોંચ્યો.

પહાડોમાં નીબલુનગનનું લોક રહેતું હતું, જેઓ કિમતી ધાતુઓ અને હીરામાણેક ધરાવતા હતા.

આ મુલકમાં દાખલ થવાના દરવાજા આગળ અજગર ચોક્કી કરતો હતો, જે ઝીગફ્રીદે પોકાર મારતાં બહાર નીકળી આવ્યો.

ખોહનાં ઉંડાણમાંથી ગર્જનાક અવાજ કરતો ધીમે બહાર નીકળ્યો, જેનો દેખાવ ભયંકાર હતો.

તે એટલો તો ગુસ્સે થયલો હતો કે તેનાં નસ્કારામાંથી આતશી ચમકારા નીકળતા હતા જે આભુઆભુની હવાને ગરમ કરી મુકતાં પક્ષિઓ મુઝેલાં તુટી પડતાં, અને ઝીગ-ક્રીદનો દમ ચુંગળાતો. તોપણ પહેલવાન એક પગલું પાછળ હઠ્યો નહીં; ધાસ્તી વધતાં તેની હિંમત વધતી હતી. લાંબી ભયભીત લડાઇ પછી તે રાક્ષસનાં હૃદયમાં તેણે તલવાર બોકી દીધી; તે રાક્ષસે હવામાં ઉંચો ઉછળતાં એવી તો ગર્જના કરી કે તે તરફ, મુલકનો રાજા અને તેના દરબારીઓ દોડી આવ્યા કારણકે તેઓ સમજ્યા કે પહાડ ગળાડી પડતો હતો જેની નીચે તેઓ અને પ્રજા દટાઇ જાય.

તેઓએ તુરતજ જોયું કે અજગર હવામાં ઉંચો ઉછળી ભોંયપર મુઝેલો પડ્યો અને જવાન પહેલવાન તેની ગરદનપર પગ મૂકી પોતાની આંખો વડે તેની લંબાઇનું માપ લેતો ઉભો હતો. અજગરથી રાજાએ સઘળું જોયું અને બોલ્યો : આ જવાન કેટલું બળ ધરાવતો હશે કે તે અજ-દાહને મારી શક્યો ?

આપણે તેને લવાદ ઠેડવ્યે કે જેથી આપણા વચ્ચેની ખટપટ મટે ! અને ઝીગક્રીદ નજદીક આવ્યો ત્યારે નીબલુન-ગનના રાજાએ નમીને સલામ કરી અને ફરમાવ્યું કે તેણે સઘળી દોલતના બે ભાગ કરવા, કારણકે તેઓ તે બાબદમાં એકમત થઇ શકતા ન હતા. તેની મહેનતના બદલામાં બામુંગ તલવાર જે આખી દુનિઆમાં સર્વથી સરસ તલવાર હતી તે આપવા ઇચ્છતો હતો.

ઝીગક્રીદ ખુશીથી કબુલ થયો અને પહાડમાંથી એટલો તો બેશુમાર ખળનો લાવવામાં આવ્યો કે સો મોટાં ગાડાં તે ભરવાને પૂરતા થાય નહીં. ઝીગક્રીદ અજબ થયો, તેણે આટલો બધો ખળનો કદી જોયો હતો નહીં. તેને સર્વથી સરસ ગણાતી બામુંગ તલવાર મળતાં તેણે વાંજખી રીતે

ખજનનાના ભાગ ક્યાં અને પાછો વળતી મુસાફરીએ નીકળવા માંગતો હતો. પણ નીબલુનગનના રાજ્યએ તેને એક ગેરવાજખી ન્યાય કરનાર ગણ્યો, અને પોતાના 'નાઇટો' ને તેની સામે લડવાને બોલાવ્યા. ઝીગફ્રીદે બામુંગ તલવાર એવી તો જોરથી ફડકાવી કે રાજ્ય અને તેના સાતસો બહાદુર સ્વારો મરી ગયા. લડાઇ પૂરી થઇ એમ તે સમજતો હતો, તેટલાં નવી લડાઇ તેને માટે આવી. નીબલુનગનના રાજ્યનો વફાદાર મિત્ર અલબરીક જે એક ઠીંગુજી હાથવેંટયું હતો તે તેની સામે આવ્યો. પોતે તમામ બખતરે ઢંકાઇ ઝીગફ્રીદને મજબુત ફટકા લગાવ્યા. આખરે જવાન ઝીગફ્રીદે ખંધા હાથવેંટીઆ વિરોધીને પકડી લીધો. પોતાના મજબુત હાથે પકડી તેને એવો તો જોરથી હીલવી નાખ્યો કે સુલેહ માટે તે આજેજી કરવા લાગ્યો, પોતાપર ફત્તેહ મેળવનારને પોતાનું બખતર કાઢી આપ્યું અને તેનો વફાદાર સેવક થઇ રહેવાના સોગંદ લીધા.

પછી ગુસ્સે થયેલો પહેલવાન કાંઇ શાંત થયો, અને નીબલુનગનનું તાજ પોતાને માથે પેહેરી લીધું, અને અલબરીક તેમજ તમામ પ્રજાએ તેને રાજ્ય તરીકે માનથી સ્વિકારી પોતાની સેવા અર્પણ કરી. નાનકડા ઠીંગુજીને પોતાનો ખજનચી નેમ્યો અને રાજ્યની સઘળી તીજોરીઓની આવી તેને સોંપી ત્યાંથી નીકળ્યો.

ઝીગફ્રીદ બરગન્દી આવ્યો.

પોતાના સ્વદેશ પાછા ફરેલા દીકરાના માનમાં રાજ્ય ઝીગમુન્દે ઝેનતન ખાતે દરબારીઓને બાદશાહી ખાણુંપર નોતર્થા.

રાજ્ય રાણીએ લોકાને કિમતી ભેટો આપી, અને જવાન નાઇટો ઝળકતાં હથીઆરોથી સજ થઇ એકબીજા સામે સ્વડાયક હરીફાઇમાં પોતાની કુનેહ અને બળ દેખાડતા હતા.

ખાણાં વેળાએ ગવમ્મઆએ પેહલવાનોનાં પરાક્રમેન
અને સ્ત્રીજાતીના ઉમદા ગુણોની તારીફનાં ગીતો ગાતા હતા.
સર્વથી કીર્તિવંત પેહલવાન તરીકે ઝીગક્રીદનું અને સર્વથી
ખુબસુરત કુમારીકા તરીકે બરગન્દીના રાજની દીકરી ક્રીમ-
હીલ્દ જે રહાઈન નદીપર આવેલાં વર્મસ શેહરના રાજ
ગુન્થરની એક પૂરી બહેન હતી, તેમનું ગાયણ લલકારતા
હતા.

તેથી ઝીગક્રીદની જાણાસા ઉસ્કેરાઈ અને ખુબસુરત
ક્રીમહીલ્દને નજરે નજર જોવાને ઇચ્છ્યું કે જો તેની કીર્તિ
થતી હતી તેવીજ ખરેખર ખુબસુરત હોય તો પોતાનો જન
પટકાને તેણીનો પ્યાર મેળવે.

તે ખેતાનાં માખાપ આગળ ગયો અને કહ્યું, પ્યારાં
માત પિતા વર્મસ જવા અને ક્રીમહીલ્દનો પ્યાર મેળવવાની
હું રજા માગું છું.

રાજાએ કહ્યું, દીકરા તું હદ બહાર દલેરી કરતો લાગે
છે, બરગન્દીના રાજની દીકરી ક્રીમહીલ્દનો હાથ મેળવવાની
તું હિંમત કરી શકે છે ?

ઝીગક્રીદે ગુસ્સાથી કહ્યું, કેાણ મને અટકાવી શકે ?

રાજાએ કહ્યું, તેણીના લાઈ ગુન્થર, ગરનોટ અને
ગીસ્લર અને સર્વથી વધારે ત્રાન્જનો હેગન જે સર્વથી
બહાદૂર લડવૈયો ગણાય છે તેઓ તારી આડે આવશે.

ઝીગક્રીદ અંદેશો કરતાં બોલ્યો, મેં ત્રાન્જના હેગનનાં
પરાક્રમેનું ગીત સમજ્યું છે અને ધારું છું કે એક બહાદૂર
તલવારનો મારનાર છે. હું હેગન સાથે પંજો મેળવવા માગું
છું કારણકે તેમાં માન ખાટવા જેવું છે.

જ્યારે તેનાં માખાપે આ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ તેની
વિશ્વ વધારે બોલ્યાં નહીં.

સારી રીતે હથીઆર બંધ થઇ પોતાના સોબતીઓ સાથે બાપીકા 'કેસ્તલ' માંથી નીકળ્યો અને દક્ષિણ તરફ સાત દિવસ મુસાફરી કરી વર્મસ સહીસલામત પહોંચ્યો.

શહેરમાં થઇને રાજમહેલ તરફ પહોંચી ઘોડાપરથી સધળા ઉતર્યા તેવાજ દમામદાર પરાણાઓની ખીદમતમાં દરબારીઓ આવી ઉભા, અને નોકરો ઘોડાઓને તબેલામાં લઈ જવાને આવ્યા.

પણ ઝીગક્રીદે કહ્યું, ઘોડાઓ જીન સાથ રહેશે અને તેમના સ્વારો તેમની આગળ રહેશે; અમો જલદીથી પાછા સ્વારી કરી જનાર છીએ, રાજ ગુન્થર મને ક્યાં મળી શકશે તે વિષે કોઇ ખબર આપશો? મારે તે નામદાર સાથ વાત કરવી છે.

આ વાત થતી હતી તેટલાં મેહલમાંનાં લોકોએ પરાણાઓને જોઇ લીધા. રાજ, તેના ભાઇઓ ગરનોટ અને ગીસ્લર અને બીજા કેટલાક નામચીન દરબારીઓએ બારીએ ઉભા રહી કિમતી પોશાક પેહરેલા દમામદાર પરાણાઓને જોયા. તેઓ ઝીગક્રીદને જોઇ અજબ થતા હતા અને એકબીજાને પૂછતા હતા કે રાજવંશી પહેલવાન એજ હશે કે?

રાજએ હુકમ કર્યો, કોઇ ત્રાન્જના હેગનને બોલાવી લાવો! તે પ્રખ્યાત પહેલવાન તુરતજ આવ્યો. તેને એકજ આંખ હતી, પણ તે ગરૂડ પક્ષિની આંખ જેવી તિક્ષણ હતી. પરાણાઓને જરા વાર જોઇ તેણે દમામ સાથે કહ્યું, મેં એમને આગળ જોયા નથી તોપણ અજગરોને મારી નાંખનાર પહેલવાન ઝીગક્રીદ છે એમજ હું માનું છું.

તેને ઘટતાં આદરમાન સાથે આવકાર આપવો જોઇએ, તે એક રાજવંશી છે અને રાજએ પોતેજ તેને આવકાર દેવા જવું ઘટે છે!

હું તેમ કરીશ એમ બોલી ગુન્થર પોતાના ભાઈઓ સાથે ચોકમાં પરોણાઓ હતા ત્યાં ગયો.

ગુન્થરે કહ્યું આપ એનતનના રાજા ઝીગમુન્દના બેટા છો એમ જાણી તમેને અને સોબતીઓને મારી દરબારમાં આનંદ સાથે આવકાર આપું છું.

ગીરલર મિત્રાચારીથી આગળ આવ્યો અને કહ્યું, મારા ભાઈનો આવકાર અને ઈજન આપ ખુશીથી સ્વિકારશો અને અમારી કેસતલમાં માનવંત વહાલા પરોણા તરીકે પધારશો. જે કાંઈ અમારું છે તે તમારુંજ છે, અને અમે સધળા સાચી ભાઈબંધીથી તમારી સેવામાં હાજર રહીશું.

ઝીગક્રીદે કહ્યું, લૉડ ગીરલર તમારા શબ્દોથી મારું હૃદય ખુશાલ બન્યું છે, હું તમારો આભાર માનું છું, રાજા ગુન્થર તમારો પણ આભાર માનું છું, આપે મારો મિત્રાચારીથી સત્કાર કર્યો છે. આપની રાજવંશી પરોણાગન હું સ્વિકારું છું.

પછી ઝીગક્રીદેને ધણાં માનથી દીવાનખાનામાં લઈ ગયા, અને તે કેટલોક વખત બરગન્દીની દરબારમાં રહી સર્વનો માનીતો થઈ પડ્યો; કારણકે તે લડાઈમાં જેટલો બળવાન અને બલ ઉત્પન્ન કરનાર હતો તેટલોજ ઉદાર હૃદયનો અને નમ્રતાવાળો પણ હતો. માત્ર એકજ જન આ જવાન પેહલવાનને આહતો હતો નહીં અને તે ત્રૉન્જનો હેગન હતો.

વર્મસની દરબારમાં મેહમાન તરીકે ઝીગક્રીદ આપું વર્ષ રહ્યો; પણ જે કુમારીકા માટે તેનું દિલ તલબતું હતું તે તો નજરે પડીજ નહીં; અને જ્યારે સધળા પેહલવાનો સામે લડાયક ‘તુરનેમેન્ટ’ માં ઉતરી, હેગન સુધાં સધળાપર ફતેહ મેળવતો હતો ત્યારે ખુબસુરત કીમહીલ દૂરથીજ, જોતી

ન હોય તેમ સધળું જોતી હતી તેનો ખ્યાલ તેને આવ્યો નહીં.

તેણી અજબ થતી હતી, કે બહાદુર ઝીગફ્રીડ કેટલી ઉદારતા અને નમ્રતાથી ગીરલર સાથે વર્તતો હતો ! ખરેખર સધળા પેહલવાનોમાં તે સર્વથી બહાદુર અને દમામદાર હતો એમ તેણી માનતી !

લડાયક સ્વભાવના ઝીગફ્રીડને આળસાઇમાં અને રાહતમાં વખત કાઢવા ગમતો નહીં અને જ્યારે તેણે સાંભળ્યું કે સેક્સની અને દેનમાર્કના જોરાવર રાજાઓ લીડગર અને લીડગાર્ટ બરગન્ડીની સરહદ ભણી ધસી આવતા હતા ત્યારે લડાઇમાં વાળનાં સરોદો સાંભળતો હોય એમ તેના કાનને ખુશ લાગ્યું, જ્યારે ઝીગફ્રીડે જોયું કે રાજા ગુન્થર અંદેશામાં પડ્યો હતો ત્યારે તેણે તેને કહ્યું.

બરગન્ડી નરેશ તમે શામાટે ઉદાસ દેખાઓ છો ? તમે ચિંતા ના કરો ! શત્રુનું બળ ગમે એટલું મોટું હશે તોપણ મને એક હજાર સ્વાર આપો, અને હું તેમને મારી કાઢીશ.

આથી રાજા ગુન્થરના ચેહરાપરથી ઉદાસી જતી રહી. અને તેણે ઝીગફ્રીડનો હાથ પોતાના હાથમાં લઈ કહ્યું, મારા વહાળા મેહમાન ! તમારા સખુનો માટે આભારી છું. મારા સધળા સ્વારો તમારી સાથે આવશે. મારો ભાઇ ગરનોટ, હેગન અને બીજા હજારો જેઓએ પોતાની લડાયક કળા સાબિત કરી આપી છે.

પુરતજ પેહલવાનો અને ઘોડાઓ લડાઈ માટે તૈયાર હોવા અને હેગનની સરદારી હેઠળ આખું લશ્કર પૂર્વ તરફ કુચ કરવા લાગ્યું જ્યાં રાજ્યની સીમાભણી શત્રુનો હુમલો થવાનો ભય હતો.

જ્યારે લશ્કરે શત્રુની અખતરી ટોપી તડકાંમાં ચલકતી જોઈ તેવોજ હેગને ત્યાં થોભી જવાનો અને તંબુઓ ઠોકી પડવાનો હુકમ આપ્યો. સહવારનું ઝઝકણું થતાંજ ઝીગફ્રીદ ઘોડેસ્વાર થઈ શત્રુની બાતમી મેળવવાને આગળ વધ્યો. એક સ્વાર સુંદર અખતર પેહરેલો તેની સામે આવ્યો. ઝીગફ્રીદ પોતાના ઘોડાની બાજુઓમાં એડી લગાવી શત્રુના જાસુસ સામે વિજળી માફક પહોંચી ગયો.

તે એક બહાદૂર માણસ હતો જે પેહલવાની હિંમત ધરાવતો હતો. પણ નીબલુનગનની ઉત્કૃષ્ટ તલવાર બામુંગના સખત ફટકા તેનીપર પડવા લાગ્યા; શત્રુની ઢાળ અને અખતર લાગી ગયાં, અને અખતર તજેથી રાતું લોહી વેહતું દેખાયું.

જખમી થયલા માણસે બૂમ પાડી હું તમારો કેદી છું અને સુલેહ ચાહું છું. ઝીગફ્રીદ તેને જીવતદાન બક્ષ્યું અને તેનાં હથીઆર ઉતરાવી લીધાં. હથીઆર વગરના કેદીએ કહ્યું નેધરલેન્ડનાં લૉડ ઝીગફ્રીદ, એક કિમતી શિકાર તમેને હાથ લાગ્યો છે. હું દેનમાર્કનો રાજા લીડગાર્ટ છું; અફસોસ! મારી પ્રજા માટે.

આ ખબરથી ઝીગફ્રીદ ખુશ થયો અને કેદી રાજાને છાવણીમાં લઈ જવાનો વિચાર કર્યો; પણ રસ્તામાં ત્રીસ સ્વારો બાળા અને તલવાર સાથે તેનીપર તૂટી પડ્યા. એક સખત લડાઈ ચાલી રહી.

એક આખી ટોળી સામે એક માણસ લડતો હતો પણ આ એક માણસ બચાંકાર અજદાહોને જેર કરનાર હતો, અને શત્રુની આખી ટોળી તેની તલવારથી નાશ પામી, માત્ર એકજ જન મોતનાં જડબાંમાંથી નાહસી છુટવાને નસીબવંત થયો.

જ્યારે ઝીગફ્રીદ કેદી રાજા સાથે છાવણીમાં આવ્યો ત્યારે બરગન્દીઓએ ખુશાલીના પોકારો કર્યા.

ખીજે દહાડે સહવારના પહોરમાં બરગન્દીનું લશ્કર શત્રુ સામે લડવાને ધણીજ ઉલટ સાથ આગળ વધ્યું.

ઝીગક્રીદે સામે થનારાઓને જમીનદોરત કરી ત્રણ વખત શત્રુ વચ્ચેથી પોતાનો માર્ગ કાઢ્યો, તેનું જોધ બહાદુર બરગન્દીઅન પહેલવાનો હેગન અને ગરનોટ પણ પછવાડેથી ધર્યા.

શત્રુ વચ્ચે ભય સમેત તરખાટ મચી રહ્યો; તેઓ પાછા હઠ્યા અને નહાસવા લાગ્યા પણ રાજા લીડગરે ફરીથી લડવા જવાને તેમને ફરજ પાડી.

ઝીગક્રીદ સેકસનીના રાજા તરફ ધર્યો. ટુંક લડાઈ પછી લીડગર જખમી થયો અને હથીઆર છોડી ઝીગક્રીદના હાથમાં કેદ પકડાયો. પોતાનો સરદાર પકડાયેલો જોધ લશ્કરે પોતાનો જીવ બચાવવા નહાસવા માંડ્યું. ધણાઓ કેદ પકડાયા, મોટો ભાગ નહાસી જવા પામ્યો અને લડાઈનો અંત આવ્યો.

ફતેહના વાવટાઓ સાથે બરગન્દીઅનો રહાઈન નદી તરફ પાછા ફર્યા. લશ્કરની આગળ આગળ રાજાને અને તેની પ્રજાને ખુશ ખબર પહોંચાડવાને કાસદો ઝડપથી જઈ પહોંચ્યા. બરગન્દીનાં રાજ્યમાં ખુશાલી ફેલાઈ ગઈ. રાજા ગુનથરે મહેલ અને શહેરને શોગારવાનો હુકમ આપ્યો કે જેથી ફતેહ સાથે આવનારાઓને ઘટતો આવકાર મળે. રંગબેરંગી વાવટાઓ મીનારાઓપર અને તાંબુઓપર ઉડી રહ્યા હતા ત્યારે ‘બહીતસનતાઈદ’ નો તેહવાર હતો. શહેરમાં અને ‘કેસતલ’ તરફ ખુશાલ ટોળાં જમા થવા લાગ્યાં. રાજા ગુનથરે પોતાનાં ફતેહમંદ લશ્કરને અને આનંદી બનેલાં લોકને મોટું ખાણું આપ્યું. દરેક જન શું અદના કે આળાને રાજા તરફથી આવકાર મળતો હતો. સુંદર રાજધાની શહેરમાં જોવા લાયક દેખાવ થઈ રહ્યો !

લડાયક રમતગમતોમાં બહાદુર પેહલવાનો પોતાનાં ભપકા-ભરેલાં હથીઆરો સાથે એક બીજા સામે ઉતરતા હતા. ગવૈયાઓ ગાણું લલકારતા; તંબુઓ આગળ ખેડૂતો અને ગામડયાઓ રંગબેરંગી પોશાકોમાં નાચ કરતા હતા. રાજનાં પીપોમાંથી વાદન ધમધોકાર વેહતો રહેતો, સઘળાં ખુશ-ખુશાલ બની રહ્યાં હતાં.

મહેલના દરવાજા આગળ ક્રીમહીલ પોતાની મા સાથે આવી ઉભી હતી. રાજવંશી કુમારીકાને જોવાને પેહલવાનો આગળ ધસતા હતા ! અને ખરેખર, તેણીને જોઈ તેમનું દેયું હરખાતું. તેણીને જોઈ ઝીગક્રીદ એક તંબુ આગળ વિચારમાં ગરક થયેલો ઉભો હતો. તેણે એક દેવીને જોઈ એમ માન્યું અને તે હળવેથી બોલતો હતું આ રાજકુમારીને ચાહું છું અને તેણી જો મારી ન થાય તો સેક્સનીમાં લડાઈ લઈ જઈ હું ત્યાં મરી જઈશ.

રાજ ગુન્થર આગળ ગરનોટ જઈ કહ્યું, ભાઈ, જુઓ ! પેહલવાન ઝીગક્રીદ વિચારમાં રૂબેલો દેખાય છે. લડાઈનું ફત્તેહમંદ સેવટ મોટે ભાગે તેનેજ આભારી છે. તેની આંખો ક્રીમહીલ પર ખાંડી રહી છે, તેથી આપણી બહેને જઈને પેહલવાનનો ઘટતો સત્કાર કરવો જોઈએ.

ગુન્થરે જવાબ દીધો, ભાઈ ગરનોટ તમે ઠીક કહ્યું. પેહલવાન ઝીગક્રીદ ખાણીપીણી ચાહુ રહે સાંસુધી આપણી બહેનનો 'નાઈટ' ગણાશે.

શરમાળ એહરે ક્રીમહીલ પેહલવાન આગળ ગઈ. પોતાનો ધુજતો હાથ તેને આપ્યો અને અચકાતાં કહ્યું : નેધરલેન્ડના લૉર્ડ ઝીગક્રીદ ભલે પધાર્યાં.

હવે તેણે પોતાની આંખો ઉંચી ડીધી અને બંનેએ એક બીજાં તરફ જોયું. તેણીએ ધુજતા અવાજે કહ્યું ખાણીપીણી પૂરી થાય સાંસુધી તમોને મારા 'નાઈટ' ગણું.

છું. ધામધુમના બાર દહાડા ઝીગક્રીદ રાજકુમારીની બાબુ-એજ દેખાતો હતો, અને બંને પોતપોતાના દિલમાં ઇચ્છતાં હતાં કે તેનો છોડોજ ન આવે તો સારું. પણ ખુશાલીનો ગમે એટલો વખત ટુંકાજ લાગે, અને બાર દિવસ સપાટામાં ચાલ્યા ગયા.

ક્રીમહીલે પોતાના દરજ્જાવંત ‘નાઇટ’ ની છુટા પડતાં રજા લીધી અને સ્ત્રીઓનાં દીવાનખાનામાં એકાંત રહેવા ફરીથી ગઇ. બીજા સ્વારો સાથે મુસાફરીએ નીકળવાને ઝીગક્રીદ તૈયારી કીધી. તેનો ઘોડો જન સાથે તૈયાર ઉભો હતો, અને તે રાજા રાણીની રજા લેવાને ગયો. પણ જવાન ગીસ્લર જે ક્રીમહીલને માનીતો નાનો ભાઈ હતો તેણે તેને વધુવાર રહેવાને દિલોગ્નનીથી વિનંતિ કરી અને બોલ્યો : મારી બહેનની રજા લયા વગર તમે અહીંથી જવા નીકળો છો ? હું ધારું છું કે રાજકુવરીના દિલમાં તમારે માટે પ્યાર વસેલો છે.

ઝીગક્રીદે કેટલાં ખુશાલ દિલે સાંભળ્યું ! પોતાના સ્વારોને કહ્યું ઘોડાપરથી ઉતરી પડો ! ઘોડાએને તબેલામાં મોકલો ! આપણે અહીંઆંજ રહીશું !

જવાન ગીસ્લર આનંદથી હસ્યો.

ખુનહીલડ.

ખુબસુરત ખુનહીલડ જે ઉત્તર તરફ આઇસલૅન્ડની રાણી તરીકે રાજ્ય કરતી હતી, તેણી વિષે વર્મસમાં ખબર આવી. ખુનહીલડ એક પહેલવાન કુમારીકા હતી; ભાળે ફેંકવામાં, ઉંચે કુદવામાં અને પથ્થર ધુમાવવામાં તેણીએ જોરાવરમાં જોરાવર માટીડાઓપર ફતેહ મેળવી હતી, અને કાષ્ઠપણુ પહેલવાન તેણીને લડાઇમાં ત્રણવાર હરાવે તે સિવાય

કોઈ બીજા સાથે પરણવાની ના પાડતી હતી, તેણી ધારતી હતી કે સૂર્ય તળે એવો કોઈપણ હતો નહીં; અંજગરોને મારનાર ઝીગફ્રીદ, જેનાં બળ માટે અંજબ વાતો તેણીએ સાંભળી હતી તે પણ તેણીપર જીત મેળવી શકે નહીં એમ તેણી માનતી હતી. મુસાફર ગવઘઆઓ જુનહીલ્ડની ખુબ-સુરતી અને બળની વાતો ફેલાવતા હતા અને જ્યારે રાજા ગુન્થરે તેણી વિષે સાંભળ્યું ત્યારે આઘસલેન્ડ જવાને અને કુમારીકા સાથે લડવાને તેણે ઇચ્છ્યું. ત્રાંજના હેગને કહ્યું : સાહેબ, તમારી ઇચ્છા સફળ થાઓ! તેણીને પરણેતર તરીકે લાવવાને આપણી સાથે બહાદુર ઝીગફ્રીદને લઈ જવો જોઈએ.

ઝીગફ્રીદ બોલ્યો, રાજા ગુન્થર પોતાની બહેન ફ્રીમ-હીલ્ડને મારી સાથે પરણાવે તો જુનહીલ્ડપર જીત મેળવવાને હું ખુશીથી મદદ કરીશ.

એક રાજાના બોલ સાથે હું વચન આપું છું, ગુન્થર બોલી ઉઠ્યો, અને પોતાનો જમણો હાથ તેને આપ્યો. નોકરો, ઘોડાઓને વહાણપર લઈ ગયા; તેમની પાછળ રાજા ગુન્થર, ઝીગફ્રીડ અને હેગન ગયા, માત્ર એટલાજ જને જવું એમ ઝીગફ્રીદે સલાહ આપી હતી; લંગર ઉંચક્યું અને દર-બારીઓના જયનાદ સાથે સહવારના ઝળકાટ વચ્ચે વહાણ દમામથી દરીઆમાં ચાલું થયું.

સફરના બારમા દિવસે સહવારે પહેલવાનોએ દરિયાની વચ્ચેથી એક ઉંચી ‘કેસ્ટલ’ જોઈ. વહાણને બંદરમાં લઈ જવામાં આવ્યું, અને લંગર નાખ્યું. તેઓએ ‘કેસ્ટલ’ ની બારીએ કેટલીક કુમારીકાઓને ઉભેલી જોઈ, જેઓમાં જુનહીલ્ડ પણ હતી જેણીની ખુબસુરતી અને દમામદાર દેખાવ-પરથી રાજાએ પેહલીજ નજરે તેણીને પીછાણી.

રાજા ગુન્થર અંજબ ચતાં બોલી ઉઠ્યો, જુઓ પેલી ખુબસુરત રાજકુંવરી!

હેગન પણ મુગોમંતર બની અજબ થતાં જોતો આખરે જોલ્યો, ખરેખર સખતમાં સખત લડાઈ કરીને પણ તેણી જીતવા લાયક છે! માથાંપર તાજ પહેરવા લાયક એનાં કરતાં બીજી ક્યાં મળી શકે?

પહેલવાનો ઘોડેસ્વાર થઈ ધીમે ધીમે કેસ્ટલ તરફ જવા લાગ્યા એટલે જુનહીલ્ડ તેમને તપાસીને જોતી હતી. પોતાનું મગફર માથું કાંઈક પ્રસન્નતાથી નમાવીને આસ-પાસનાઓને કહ્યું, કોઈ તોખમદાર પરોણાઓ લાગે છે, જેઓ મારી દરબારમાં આવે છે.

તેઓમાં સર્વથા ઉમદા પેલો તેજસ્વી આંખ અને ઝળકતા વાળવાલો લાગે છે; તે કોઈ રાજકર્તા હોવો જોઈએ, મારા દરબારીમાંથી કોઈ મને તેની ખબર આપી શકશે? એક બુદ્ધા દરબારીએ જવાબ દીધો, અજદાહોને મારનાર અને નીબલુનગનનો ખળનો મેળવનાર ઝીગફ્રીદ સિવાય તે કોઈ બીજો હોય નહીં.

જુનહીલ્ડે ધમકીભરેલી રીતે પોતાનું માથું ઉંચું કર્યું અને જોલી, તારે શું ઝીગફ્રીદ મારી સામે લડવાને આવ્યો છે? ખરેખર ગમે એટલો જોરાવર હોય તો પણ તેનું મોત તેને અહીં લાવ્યું છે! મારો લડાઈનો પોશાક અને હથિ-આરો લાવો કે લડાઈમાં જલદીથી ફરજો થઈ જાય!

હલકું બખતર અને લોખંડી ટોપી પેહરી લઈ સાતસો બહાદુર સ્વારોને સાથે લઈ ચોકમાં પરોણા હતા ત્યાં ગઈ. ઝીગફ્રીદ તરફ ફરીને કહ્યું, આઈસલેન્ડમાં ભલે આવ્યા હોઈ ઝીગફ્રીદ. દલેર અજદાહો મારનારને નજરેનજર જોતાં મને આનંદ થાય છે. હવે મને કહેશો કે દરીઆની લાંબી મુસાફરી શા કારણે કરવી પડી?

ઝીગફ્રીદે ઉત્તર વાળ્યો, રાણી જુનહીલ્ડ તમારા આવકાર માટે આજારી છું. તો પણ મને પહેલા આવકારનું માન

ચટવું નથી, આ મહાન ઇસમને ઘટે છે. એ અરગન્દીના રાજ ગુન્થર, મારા ઉપરી રાજકર્તા છે અને તમારી સાથ લડાઇ કરી તમારો પ્યાર જીતવા ઇચ્છે છે.

જુનહીલ્ડે ઘણીજ અજબ થઇ કહ્યું, શું? મહાન ઝીગફ્રીદ ત્યારે એક ખંડેા રાજા કે? આ વાત મારા માન-વામાં આવતી નથી. હું તો ધારતી હતી કે અજદાહોને જેર કરવાની કીર્તિ મેળવનાર એક ઘણોજ મોટો રાજકર્તા હતો. ખેર, હશે! વાફ ત્યારે રાજા ગુન્થર મારી સામે લડવાની હિંમત કરે છે, તો એને એના મોતને મળવા દો. લાવો મારાં હથીઆરો અને સ્વારોને લડાઇનું યોગાંન ઘેરી ઉભા રાખો!

પછી ચાર માટીડાઓ એક ઢાળ લાવ્યા, બીજા ત્રણ જન ભાળો લાવ્યા, અને બાર જન મળીને એક ખડક-સરખો મોટો પથ્થર ઉંચકી લાવ્યા. આ જુનહીલ્ડનાં લડાયક રમતમાં વાપરવાનાં હથીઆર હતાં; એજ હથીઆરો વડે તેણીના વિરોધીએ પણ લડવાનું હતું. આ જોઇ બહાદુર હેગનના હાંજ ગગડી ગયા. આ તઇઆરીઓ ચાલતી હતી ત્યારે ઝીગફ્રીદ કોઈ જોય નહીં તેમ સટકી જઈ વહાણુપર ગયો અને બખ્તર પેહરી લઇ અદ્રશ્ય, રાજા ગુન્થરની બાજુમાં જઇ ઉભો. તેણે ડરી ગયેલા રાજાને હાથવટી ઇસારત કરી શાંત કર્યો અને તેના કાનમાં કહ્યું ધીરજ રાખો રાજા ગુન્થર! હું તમારી પાસેજ છું અને તમારે માટે લડીશ, ફતેહ આપણીજ છે.

જુનહીલ્ડે હાથે ઇસારત કરી કે તુરતજ તેણીના સ્વારો લડાઇનું યોગાંન ઘેરી ઉભા, તેણીએ પોતાની આંધ બંધે ચઢાવી પેલો ભારી ભાળો ઉઠાવ્યો, અને જમણા હાથે પોતાના વિરોધી તરફ જોરથી ફેંક્યો. તુરતજ તે સનસન કરતો હવામાં પસાર થઇ ગુન્થરની ઢાળ સાથે એટલો તો

જોરથી અડડ્યો. જોથી ઢાળના ટુકડા થઇ ગયા અને ગુન્થર અને ઝીગફ્રીદ ધવાયા વિના જમીનપર ગોલાંટ ખાઇ પડ્યા. ઝીગફ્રીદના મોંહ આગળથી લોહી નીકળતું હતું પણ તેણે તેની પરવા કરી નહીં; રાજાને ઉઠાડ્યો, અને જુનહીલ્ડનો ભાળો ઉંચકી લઈ તે એવો તો જોરથી ફેંક્યો કે તેના આંચકાથી કુંવરી શીક્ષા ચેહરા સાથે ધુંટણપર પડી ગઈ.

વિજળી માફક તેણી ઉઠી, પોતાની ગરદનપરના કાળા વાળ એવા તો હીલવ્યા કે સાંપો નાચતા હોય એમ લાગ્યું, પછી પોતાની ચમકારા કાઢતી આંખોથી લયભીત દેખાતી પોકારી ઉઠી, રાજા ગુન્થર આ ભાળો મારવાનો સ્વાદ તું જલદી ચાખશે.

ભોંયપરથી પેલો ખડક જેવડો પથર ઉંચકી લઇ દડો ઉછાળે તેમ રમવા લાગી અને પછી ચોવીસ વાર જેટલો દૂર ફેંકી પક્ષિ ઉડે તેમ તેની પૂઠે દોડી ઝીલી લીધો. અને ફત્તેહની મગફરીથી હસીને પોતાનાં ખભાં તરફથી ફરીને રાજા ગુન્થર તરફ જોવા લાગી.

ચોગાંનમાંથી શાખાશીના પોકારો થઇ રહ્યા; સધળાઓ માનતા કે ગુન્થર હાર્યો, માત્ર ઝીગફ્રીદ એમ માનતો નહીં. તેણે પથર ઉંચકી લઇ દૂર ફેંક્યો અને કદપી ન શકાય તેમ ઝડપથી દોડી ઝીલી લીધો. જુનહીલ્ડ પથર થઇ ગઇ હોય તેમ થંબ ઉભી. તેણીનો ચેહરો શીકકો પડી ગયો, તેણીના પહેલવાન જેવાં જોરાવર શરિરમાં ધુજરી લાગી; મોત જેવી ચુપકીદી સધળે પંથરાઇ રહી.

તેણીએ ખોખરા અવાજે કહ્યું રાજા ગુન્થર તમે જીત્યા છો! અને રાતીપીળા બની તેની સામે જોયું. હું હવે તમારી સ્ત્રી થઇશ, મારા દરબારીઓ! બરગનદીના પ્રબળ રાજાને તમારો રાજપતિ ગણી માન આપો.

સધળાઓએ ખુશીથી સાંભળી વફાદારીના સોગંદ લીધા. તેટલાં ઝીગફ્રીદ ઓગાનમાંથી સટકી જઈ વહાણપર ગયો અને પોતાનું બખ્તર કાઢી નાંખ્યું. જાણે અકસમાતથી આવી ચઢ્યો હોય તેમ તે પાછો આવ્યો, અને દર-બારીઓ રાજ ગુન્થર આગળ ઘુંટણ મંડી માન આપતાં જોઈ અજબ થઈ બોલ્યો : મારી આંખો આગળ એક પસંદ પડતો દેખાવ થઈ રહ્યો છે ! ફતેહમંદ બરગન્દીના રાજાની જય ! રાણી ખુનહીલ્ડની જય ! હવે રાહીન નદીપરનાં વર્મસ શહેરનાં રાણી તરીકે એવણુ રાજ્ય કરશે.

પેહલવાન કુમારીકાએ તેની તરફ ઉદાસીથી જોયું. નસીબદેવીની ઇચ્છા સામે તેણીની મગફરી બંડ ઉઠાવી રહી. દિવસ પછી દિવસ તેણી સફરે નીકળવાનું મુલતવી રાખતી, પણ આખરે રાહીન પ્રદેશ જવા પોતાની સાહેલીઓ સાથે તૈયારી કાઢી.

વહાણુ ધીમે ધીમે રાહીન નદી તરફ સડ ચઢાવી ચાલવા માંડ્યું, એટલામાં ઝીગફ્રીદ પોતાના વીસ નીબલુનગન સ્વારો સાથે બાદશાહી જોડાંની વર્મસ ખાતેની આમદ જાહેર કરવાને દોડી પહોંચ્યો.

મહેલ અને શહેર ઝડપથી બપકા બરેલી રીતે શીંગારવામાં આવ્યાં. વહાણુ બંદરમાં દાખલ થતાં જ ગર્જના થતી હોય તેમ વાતાવરણુ ખુશાલીના પોકારોથી ગાજી રહ્યું.

કિમતી ગાલીચા વહાણુ સુધી પાંચરવામાં આવ્યા, અને ગુન્થર અને ખુનહીલ્ડ સ્વદેશને કિનારે ઉતર્યાં.

ગરનોટ અને ગીસ્લર, રાણીમાતા ઉત અને કીમહીલ્ડ તેમને સાંમે લેવા ગયાં, અને બન્નેને કાટી કરી ચુમી લઈ આવકાર આપ્યો.

રાણીમાતા ઉત પોતાના પરોણાઓ સાથે સુંદર રીતે સણુગારેલા જમવાના હોલમાં ગયાં. સધળાંઓ મેજ આગળ

જગ્યા લય તે અગાઉ ઝીગફ્રીદ રાજા આગળ ગયો અને કહ્યું, ઓ ગુન્થર ! આપણા વચ્ચેની સરત યાદ કરો. બરગન્દીના રાજમેહલમાં તમોને વરવાને ખુનહીલ્ડ આવી પુગી છે, તેથી તમારાં વચન પ્રમાણે તમારી બહેન ફ્રીમહીલ્ડનું વેશવાળ મારી જોડે કરી આપો ! ગુન્થરે જવાબ દીધો, તુરતજ કરવામાં આવશે, અને ખુબસુરત ફ્રીમહીલ્ડને બોલાવી પોતાની માતા અને ભાઈઓ ગરનોટ અને ગીરલર, તથા ખુનહીલ્ડ અને ઝીગફ્રીદની હજુરમાં દરબારીઓને આજુબાજુ ઉભા રહેવાનું ફરમાવી, ફ્રીમહીલ્ડને ઝીગફ્રીદની બાજુએ રહેવાનું કહ્યું, અને મોટે અવાજે બોલ્યો : બેવડી શાદીનો પ્રસંગ આપણે ઉજવશું. તમે સર્વ આ બીજું જોડું જોવ છો; નીચલુનગન અને નેધરલેન્ડના રાજા ઝીગફ્રીદ બરગન્દીની કુંવરી ફ્રીમહીલ્ડને આહ્વાન છે, તેથી તેમનું વેશવાળ ગંભીરાઈથી કયે છીએ ! તમારા બન્નેના હાથ એક બીજાને આપી ગાંઠ મજબુત સાંધો !

દરબારીઓના જયનાદથી દીવાનખાનું ધુણ રહ્યું. ખુનહીલ્ડ સિવાય સઘળાંના એકરાપર ખુશાલી પ્રગટેલી હતી. તેણીને મગરૂર આત્મા સમજી શકતો નહીં કે એક રાજા પોતાની બહેનને પોતાના ખંડીઆ સાથ કેમજ અદરાવે ! તેણી ઉદાસીથી આજુબાજુ જોતી હતી ત્યારે ગુન્થરે તેણીને પુછ્યું શામાટે તેણી ખુશાલ દેખાતી હતી નહીં, ત્યારે તેણી બોલી, માન પામેલો સારો રેવાજ શરમ ભરેલી રીતે તોડવામાં આવે ત્યારે હું કેમ ખુશાલ દેખાઈ શકું.

રાજાએ પુછ્યું, એવું કામ કેાણે કયું છે ?

ગુન્થર, તમે પોતેજ એમ કયું છે. જર્મનીમાં ક્યારે એવો રેવાજ હતો કે જેથી એક રાજા પોતાની બહેનને એક નોકર સાથ અદરાવે.

ગુન્થરનો ચહેરો કાંઈક ઉતરેલો લાગે. અને ધુન્નતા અવાજે કહ્યું, ઝીગક્રીદ મારો ખંડણ્યો છે, પણ તે કાંઈ રૈયતમાંનો માણસ નથી. મારીજ માફક તે વંશપરંપરા રાખજ છે.

જુનહીલડે મજાક કરતાં કહ્યું વંશે રાજ તોપણ ખંડણ્યો તો ખરોજ.

ગુન્થરે કહ્યું, તમને આગળ ચાલતાં સઘળું જણાશે. જુનહીલડ ચુપ રહી. કાંઈપણ મારાથી છુપાવવામાં આવે છે, તેણી મનમાં બોલી, અને આ બેદી બાબદમાં ઉદાસીથી વમાસવા લાગી. રાજ ગુન્થરની સ્ત્રી થવાને હું ખરગન્દી આવી છું તોપણ ફરજ પડ્યા સિવાય હું તેને વરીશ નહીં, ગમે એટલી સમજવત ધાક ધમકી છતાં હું તેની ખાહેશ પ્રમાણે ચાલીશ નહીં. તેણીએ રાજને એટલો તો હંકાર્યો કે તેની તરફથી ઝીગક્રીદ બીજવાર તેણીપર જીત મેળવી અને જણાય નહીં તેમ તેણીનો પટો અને વોંટી લઈ લીધાં.

તેણીની મગરૂરીને ફટકો પડ્યો, અને વિચાર્યું કે જ્યારે ગુન્થરે તેણીપર જીત મેળવી હતી ત્યારે હવે તેણીએ એક તાબેદાર ધણીઆણી થવું જોઈએ.

ગુન્થર અને જુનહીલડ કરતાં ઝીગક્રીદ અને ક્રીમહીલડ વધારે નસીબવંત હતાં. ખાણુંપર સર્વથી આનંદી તેઓ દેખાતાં અને મગરૂર જુનહીલડને તેમની અદેખાઈ લાગતી. તેણીની ગરૂરીએ ઉછાળો માર્યો અને ગુસ્સાથી બબડીઃ છટ ! મમે તે પણ મારા વરનો નોકર તો ખરોજ ! રફતે રફતે લગ્નની ધામધુમ પૂરી થઈ અને પરોણાઓએ જવાની તૈયારી કરવા માંડી. ઝીગક્રીદ પણ જવા માંગતો હતો અને ક્રીમહીલડ સાથે જઈને રાણીમાતા ઉત અને તેણીના દીકરાઓની રજા લીધી, અને પોતાના સોબતીઓ સાથે ઉત્તર તરફનો રસ્તો લીધો.

રાજવંશી જોડાને ઝંનતનમાં બહુજ ખુશાલીભરેલો આવકાર મળ્યો !

સઘળાંઓ કીમહીદડની ખુબસુરતી જોઇ અજબ થતાં, અને ઝીગક્રીદે જલદીથી સઘળાંનું દિલ જીતી લીધું. પોતાના બાપની જગ્યાએ તખ્તપર આવતાં એવાં તેા ડહાપણ અને નરમાસથી રાજપાટ ચલાવ્યું કે તેની કીર્તિ છેક દૂરના દેશોમાં પ્રસરી રહી.

વર્મસની મુલાકાત.

એક સુંદર સહવારે કીમહીદડ પોતાના મહેલની બારીએ બેઠી હતી.

રાજા ઝીગક્રીદ તેણી આગળ આવ્યો અને કહ્યું, કોઇ બેગાના સ્વારોની ટોળી મહેલ નજદીક આવતી હતી, જલદીથી તેઓ દરવાજા આગળ આવી પહોંચશે.

રણસીંગડાનો અવાજ સંભળાયો અને પૂલ નીચે ઉતરતાં સાંકળોનો ખખડાટ થયો. મહેલના ચોકમાં એક દમામદાર સરદાર સાથે ત્રીસ સ્વારો આવી લાગ્યા.

ઝીગક્રીદ બારીએથી નજર ફેંકી બોલી ઉઠ્યો. ખુશ થાઓ, તમારા સ્વદેશીઓ આવેલા લાગે છે. હું ધરડા કાઉન્ટને જોળખું છું અને તેની સાથના કોઇ કોઇ સ્વારને પણ પીછાણું છું.

કીમહીદડે અચરતીથી પુછ્યું, તેઓ આપણી માટે શું સંદેશો લાવ્યા હશે ?

ઝીગક્રીદ બોલ્યો, તે જલદી જણાઇ જશે અને ચોકમાં પરાણાઓ આગળ ઝડપથી ગયો. તેઓને મિત્રાચારીભરેલો આવકાર આપી કાઉન્ટને કીમહીદડ આગળ દીવાનખાનામાં લાવ્યો.

રાણીએ માનવંત સરદારને સલામ કરી બેસવાને ખુરસી આપી.

પણ તે બોલ્યો, મારો સંદેશો પહોંચાડવા અગાઉ હું બેસીશ નહીં. રાજા ગુન્યરે મને ઝંનતન ખાતે ઝીગક્રીદ અને ક્રીમહીલ્ડને પોતાની અને રાણીની દિલોગ્ગન સલામ સાથે વર્મસ ખાતે પધારવાને પોતાનાં વહાલાં સમાંબોને આમંત્રણ કરવા મોકલ્યો છે.

રાણીમાતા ઉત અને તેણીના દીકરાઓ મરનોટ અને ગીસ્લર પણ દિલોગ્ગનીથી તેવીજ આરજી રાખે છે. સધળાંઓ લાંબો વખત છુટાં પડ્યા પછી તમોને પાછાં બેવાં ઇચ્છે છે.

ઝીગક્રીદે કહ્યું તમો જે સારો સંદેશો લાવ્યા તે માટે તમારો આભાર માનું છું. હવે તમને ગમે ત્યાં સુધી મારા માનવંત પરોણા તરીકે અહીંઆં રહેશો. હું આશા રાખું છું કે પસંદ પડતો જવાબ હું તમને આપી મોકલીશ.

ક્રીમહીલ્ડે પણ કાઉન્ટનો આભાર માન્યો અને પોતાની માતા, પુનહીલ્ડ અને તેણીના ભાઇઓની ખબર પૂછી, ખાસ કરીને નાનો ગીસ્લર જે સધલા ભાઇઓમાં તેણીનો વધુ માનીતો હતો તે શું કરતો હતો તે જાણવા માંગ્યું.

નવ દિવસ સુધી ઝંનતનની દરબારમાં પરોણાઓ આનંદથી રહ્યા; તે પછી ઝીગક્રીદે પોતાનો જવાબ તેમની કને કહેવાડ્યો કે ક્રીમહીલ્ડ તથા પોતાના બાપ ઝીગમુન્દ સાથે તે વર્મસ આવશે.

આ ખબરથી ગુન્યરની દરબારમાં ખુશાલી ફેલાઇ અને જ્યારે નેધરલેન્ડનો રાજા એક હજારથી વધારે સ્વાર સાથે વર્મસ જઇ પહોંચ્યો ત્યારે ખુશાલીના પોકારોથી તેમને આવકાર આપ્યો.

પોતાને મળેલા આવકાર માટે સધળા પરોણા ખુશ થયા અને શરૂઆતના દિવસો સુખશાંતિમાં પસાર થયા. હેગનની સરદારી તળે બરગનદીના પહેલવાનો લડાયક રમત ગમતોમાં પોતાની કળા દેખાડતા હતા; રાજાઓ પણ એક બીજા સામે પોતાનું જોર અજમાવતા હતા. દરેક જને જોઈ લીધું કે ઝીગક્રીદ પોતાના હરીફ પર ફત્તેહ મેળવતો હતો.

એક વેળા રાણીઓ ખુનહીલ્ડ અને ફ્રીમહીલ્ડ મેહલની બારીએ બેસીને પહેલવાનોની હરીફાઈ જોતાં હતાં, ત્યારે ફ્રીમહીલ્ડ કાંઈ ખુશ થતાં હસીને બોલી : ખુનહીલ્ડ જુઓ, ઝીગક્રીદ, પહેલવાનો સામે કેવો ફત્તેહમંદ ઉતરે છે ? આ સધળાઓમાં કોઈ તેની બરોબરી કરી શકે તેવો નથી.

ખુનહીલ્ડ ચુપ રહી. તેણીની આંખો રાજાઓ તરફ હતી. ઝીગક્રીદની પાસેજ ગુન્થર ઘોડસ્વાર થઈ ઉભો હતો અને તેનો દેખાવ દમ્ભાદાર હતો તે છતાં ઝીગક્રીદ સાથે સરખાવતાં તે ઉતરતો લાગતો હતો. મગર રાણી ખુનહીલ્ડને આથી બહુ ચીરડાટ લાગતો હતો; તેણીએ જવાબ દીધો, ઝીગક્રીદ ગમે એટલો પહેલવાન હોય તોપણ તમે કહો છો તેમ બીજા સધળાઓ કરતાં તે ચઢીઆતો નથી. નીચે ચોગાંનમાં એક સ્વાર છે જે ખરા નાઇટને ઘટે એવાં લક્ષણોમાં તેનાથી ચઢતો છે. તે રાજા ગુન્થર જે તેની કને ખંડણી લય છે તે છે.

ફ્રીમહીલ્ડે અજબ થતાં પુછ્યું, તેની કને ખંડણી લેનાર ? બરગનદીનાં રાણીજી તમે શું મજાક કરો છો ?

ખુનહીલ્ડે પુછ્યું ઝીગક્રીદ, ગુન્થરનો ખંડણ્યો છે, તે તમે ના પાડી શકો ?

હા, હું તે ના પાડું છું ! સર્વ જાણે છે તેમ ઝીગક્રીદ નેધરલેન્ડ અને નીબલુનગનનો આપખતીઆર રાજા છે.

તેણે પોતે એમ કહ્યું છે, જુનહીલ્ડ બોલી, ગુન્થરે પણ એમજ કહ્યું.

તેમણે એમ ક્યારે કહ્યું ?

જ્યારે તે ગુન્થર સાથે આઇસલૅન્ડ આવ્યા હતા ત્યારે કહેલું. ઝીગફ્રીદ વહાણ ઉપરથી રાજનો ઘોડો લઇ ગયા અને નોકર માફક રાજની ખીદમતમાં હતા.

ફ્રીમહીલ્ડ કેટલોક વખત મુગી રહી. ઘણીજ લાગણીથી તેણી બબડી, શું બરગન્દીનો રાજ-મારો ભાઇ-એટલો બધો પોતાનો દરજ્જો ભુલી ગયો કે પોતાની બહેનને એક ખંડીઆ રાજ સાથે પરણાવી ! અને જુનહીલ્ડ એમ જાણીને પોતાના રાજકર્તા પતિને ધિક્કારતી નથી ?

આપણા લગ્નને દિવસેજ પૂરાણા સારા રેવાજને નહીં ગણકારવા માટે મેં કડવાં આંસુ ખેરવ્યાં. ત્યારથીજ જે બની ગયું અને ફેરવી શકાય નહીં તે હું ધિરજથી સહન કરું છું, જુનહીલ્ડ બોલી.

ફ્રીમહીલ્ડ ઉરકેરાઇને બોલી બરગન્દીનાં રાણી તમે કાંઇ ભૂલ કરો છો. કાંઇએ એવી વાત જોડી કાઢી તમને હયાં છે. તોપણ રાણી જુનહીલ્ડ મને તો તમારી નોકરીમાંથી મુક્ત કરશોજ. રાજ ઝીગફ્રીદની સ્ત્રી એટલી મગર છે કે કાંઇની જરાક પણ તાબેદારી કબુલ રાખે નહીં.

રાણી જુનહીલ્ડ બોલી, પ્યારાં ફ્રીમહીલ્ડ તમે બહુજ ઉંચું પદ ધારણ કરવા માગો છો. અહીંઆ રાણી તરીકેનું માન મને એકલીનેજ ઘટે છે, અને ખચીત તે મનેજ મળતું રહેશે; હમણાં તો મને બહુજ ગુસ્સો આવેલો છે.

ફ્રીમહીલ્ડ બોલી ઉઠી, મને પણ ગુસ્સો આવ્યો છે ! જેમને તમે ખંડયા રાજની સ્ત્રી ગણો છો તે રાણી તરીકે આજ વર્તિ ખતાવશે ! દેવળમાં હું તમારી આગળ જઇશ, જેમ

મારો હક છે, કારણકે મારો વર તમારા વર કરતાં વધારે ચઢીઆતો છે !

ખંડણ્યો રાજ પોતાના ઉપરી રાજથી ચઢતો ?

જુનહીલે શાંતિથી કહ્યું આજ આપણુ જોઇ લઇશું !
તોપણ હું એટલું તમોને કહી દેઉં છું કે તમારા રસાલા સાથે મારાથી દૂરજ રહેજો, કારણકે રાણીઓ ખંડણ્યાઓની સ્ત્રી સાથે જાય તે ઘટતું કહેવાય નહીં.

ક્રીમહીલે બોલી ખચીત આપણે જુદાં જુદાં, દેવળમાં જઇશું, અને ચાલી ગઇ. તુરતજ પોતાની સાહેલીઓ અને દાશીઓને બોલાવી હુકમ આપ્યો કે કિમતીમાં કિમતી પોશાકનો શીંગાર કરી તૈયાર થવું. તેણીએ પોતે રાણીને છાજે એવો સુંદર પોશાક પેહર્યો અને પોતાના રસાલા સાથે દેવળ તરફ ચાલી.

જુનહીલે પોતાની સાથવાળાંઓને લઇને આગળથી દેવળના દરવાજા આગળ ઉભી હતી. તેણીએ મગફરીથી ઝીગફ્રીદની સ્ત્રી તરફ જોયું, અને ક્રીમહીલે સલામ કર્યા વગર દેવળમાં જવા ઇચ્છતી જોઇ, તેણીએ પોતાનો હાથ ઉંચો કર્યો અને હુકમ કરતા અવાજે બોલી : સખર ! ખંડણ્યાની સ્ત્રી ! તારી રાણીની આગળ દેવળમાં દાખલ થવું તને સન્ન-વર નથી !

ક્રીમહીલે તેણી આગળ ઉભી રહી અને કડવાસ અને ગુસ્સાથી કહ્યું, મુર્ગાજ રહેવામાં તમારું ડહાપણ હતું ! જે વાત રાતના જેવા કાળા પડદા તળે ઢંકાઇ રહેત તે હવે જાણી લો : રાજ ગુન્થરે બહાદૂર જુનહીલે પર લડાઇમાં જીત મેળવી હતી નહીં, પણ જોરાવર ઝીગફ્રીદ મારા પહેલ-વાન ધણીએ ફતેહ મેળવી હતી. પોતે બખ્તરથી અદ્રશ્ય બની, મરદનો અવતાર લેનાર ઘાટકી સ્ત્રીનું નહેસ્ત જોર તેણે તોડ્યું હતું.

ભય ઉત્પન્ન કરે એવી શત્રુ આગળ સુપકીદીથી ટીકતી જુનહીલડ ઉભીજ રહી. જે ભેદ માટે વમાસણુ કરતી તેણી લાંબો કાળ રહી હતી તે ખુલ્લો થતો લાગ્યો ! હાર ખાઈ બેઠી હોય તેમ તેણીએ પોતાનું માથું ઝુમાવી નાખ્યું, અને આ વાત હું ગુનથરને કહીશ એથી વધુ બોલી નહીં.

ક્રીમહીલડે કપટથી ખુશ થતાં કહ્યું, જરૂરજ તેમને કહેશો ! એ વાત સાચી છે અને તે ના પાડશે નહીં. તમે મને ખંડણ્યાની સ્ત્રી કહી તેથી મેં તમને હાથ ગયલી સ્ત્રી તરીકે દેખાડી આપી આપણા વચ્ચેનો હીસાગ ચુકતે કર્યો.

હવે જુનહીલડની આંખોમાંથી આંસુની ધારા વહેવા લાગી, ત્યારે ક્રીમહીલડ પોતાની ક્ષતેહ થઈ હોય તેમ પોતાના રસાલા સાથ દેવળમાં દાખલ થઈ.

જુનહીલડ સઘળી ક્રિયા પૂરી થવા અગાઉ દેવળમાંથી નીકળી દરવાજા આગળ ક્રીમહીલડની વાટ જોતી હતી. તેણીને થોભાવી કહ્યું, ભરસેદાર સાક્ષીઓથી પૂરવાર ન થાય ત્યાંસુધી તેણીને તે એક નફત હગારી ગણશે !

ક્રીમહીલડે હઠામાં હસીને પોતાનો હાથ ઉંચો કરી કહ્યું, આ આંખોમાંથી વીંટી છે તે તમે પીછાંણો છો ?

જુનહીલડે તે વીંટી પીછાંણી અને શીક્ષી પડી ગઈ; પોતાના લગ્નના દિવસથી તે તેણી કને હતી નહીં.

ક્રીમહીલડે ટકાર કરી, જુઓ ! વીંટી તમે પીછાંણી અને આ પટો મેં બાંધ્યો છે તે પણ કદાચ પીછાંણુશો. કિમતી ગોહરો એપર જડી લીધાં છે અને ખચીત, ઝીગક્રીદે લડાઈમાં તમે કનેથી લીધો તે અગાઉ તમારે લાયકનોજ હતો. હાહાહા ! ખંડણ્યો ઝીગક્રીદે આવકું મોટું બળ ધરાવતો હતો, પણ બરગન્દીના રાજ તો તેટલું બળ ધરાવતો હતોજ નહીં.

જુનહીલ્ડ ધુળવા લાગી, અને જુમ પાડી, ક્રોધ, રાજ્ય ગુનથરને બોલાવો ! આ હલકી સ્ત્રી ખરું બોલે છે કે તે વિષે તે ગવાહી આપશે ! જો તે ચુપકાદી પકડે તો તેની અને અમારી સર્વની કમજાખતી !

રાજ્ય આવ્યો, અને જુનહીલ્ડને રડતી જોષ અજાયબી-થી બોલ્યો : શું થયું છે કે રાણી રડે છે.

જુનહીલ્ડ બોલી, રાહીન પ્રદેશના રાજપતિ, તમારી બહેન ક્રીમહીલ્ડે મારી અને તમારી આખર ધુળમાં નાંખી છે : તેણી કહે છે કે ઝીગક્રીદે મારીપર લડાઈમાં જીત મેળવી છે, અને તેના પૂરાવામાં, મારી કનેથી લેવામાં આવેલો પટો અને વીંટી દેખાડે છે; કહો, તેણી જીતે બોલે છે ! નહીં તો હું પોતાને બરગન્દીની રાણી તરીકે વધુ વાર ગણીશ નહીં.

ગુનથર, જુનહીલ્ડની ગુસ્સાના ચમકારા કાઢતી આંખો જોષ અવાચક બની ગયો.

ધીમે સાદે તેણે હુકમ કીધો, ક્રોધ, નેધરલેન્ડના રાજ્ય ઝીગક્રીદને બોલાવી લાવો.

જુનહીલ્ડે કરગરીને કહ્યું, અરે કહી દો કે તેણી જૂઠું બોલી છે !

ગુનથરે ગુસ્સે થઈ ફરમાવ્યું, નેધરલેન્ડના રાજ્યને બોલાવો.

જુનહીલ્ડ પોતાનાં કદની પૂરેપૂરી ઉંચાઈમાં ઉભી થઈ જઈ, તુચ્છકારથી ગુનથર તરફ જોવા લાગી.

ઝીગક્રીદ આવ્યો, અને રાણીની આંખોમાં આંસુ જોષ દિલસોજીથી તેનું કારણ પૂછ્યું.

ગુનથરે જવાબ દીધો તમારી સ્ત્રીને લીધે આવું થયું છે. તેણીએ એવી વાત કરી છે કે મેં જુનહીલ્ડપર જીત મેળવી

તેણીને મારી ધણીઆંણી બનાવી નથી, પણ તમે મારે માટે તેણીપર જીત મેળવી હતી. હવે કહો : શું તમે એ પ્રમાણે તેણીને કહ્યું હતું ?

ઝીગફ્રીદ બોલ્યો, નહીં, મેં માત્ર તેણીને એટલુંજ કહેલું કે મેં તમને લડવામાં મદદ આપી હતી.

જુનહીલ્ડે પુછ્યું, નેધરલેન્ડના રાજા તમે સોગંદ લેશો ?

ઝીગફ્રીદે ઉત્તર વાળ્યો, હા, હું સોગંદપર કહીશ. પછી દરબારીઓ આનુષાંગિક ચક્રમાં ઉભા રહ્યા, અને તેણે પોતાનો જમણો હાથ ઉંચો કરી સોગંદ લીધા.

ગુન્થર બોલ્યો, ઝીગફ્રીદ, હું તમને સોગંદમાંથી મુક્ત કરું છું, અને પોતાનો જમણો હાથ તેને આપ્યો.

આ કમનસીબ બાળકમાં તમારો કાંઈ કસુર નથી. મારી બહેને આ કજીઆનો સાંપ જગાડ્યો છે.

ઝીગફ્રીદે કહ્યું, તે માટે હું દલગીર છું, ખરેખર તેણીને એ માટે પસ્તાવું પડશે ! આજ પહેલીજવાર હું મારી સ્ત્રીને ઠપકો આપી શરમાવી નાખીશ.

પહેલવાન ઝીગફ્રીદ ગુસ્સા સમેત આ પ્રમાણે બોલી, પોતાનાં દીવાનખાનાંમાં ચાલી ગયો. પછી હેગન, ગુન્થર અને તેના ભાઈએ આગળ જઈ બોલ્યો, બરગન્દીનાં રાજ-કુટુંબને ઝીગફ્રીદને લીધે શરમાવાનું થયું છે. માત્ર દોષિતનું લોહીજ આ કાળો ડાઘ ઘોઘ કાઢી શકે; ઝીગફ્રીદને મારી નાખવો જોઈએ.

નાનો ગીસ્લર ગુસ્સે થઈ બોલ્યો : ઝીગફ્રીદનો આ બાળકમાં કાંઈ તકસીર નથી, આપણે તેના તરફથી પ્યાર અને વફાદારી સિવાય બીજું અનુભવ્યું નથી.

ગુન્થરે ઉમેર્યું, હા, મારો ભાઈ ગીસ્લર ખરેખર કહે છે, ઝીગફ્રીદનો વાંક નથી.

જુનહીલ્ડ પોતાના ઝોરડામાં એકલીજ બેસતી, અને સાંજે રાહીન નદીના કિનારાપર એકલી બટકતી. તેણીને ઝીગફ્રીદનેાજ વિચાર આવ્યા કરતો, અને મનની શાંતિ ખોહી દીધી હતી. તેણી ખખડી, એને મારી નાખવોજ જોઈએ !

ઝીગફ્રીદને જ્યારે પણ જોતો ત્યારે હેગનનાં મનમાં પણ એજ ખ્યાલ આવતો કે તેને મારી નાખવો જોઈએ, અને દુષ્ટ ત્રોન્જર (હેગન) જ્યારે પણ ગુન્થર સાથે એકસો હોય ત્યારે તેને લાગેલી ખમ્મલતનીજ વાત કરી બોલતો, જ્યાં સુધી ઝીગફ્રીદ જીવતો છે ત્યાં સુધી જુનહીલ્ડ માટે સુખનો દિવસ નથી. તેણી પોતાના ઝોરડામાં એકલીજ બેસી રહે છે. ઝીગફ્રીદનાં મોત સિવાય ખરગનદીનાં રાજ-કુટુંબ માટે સારો દિવસ આવશેજ નહીં.

એ પ્રમાણે નખળાં મનના ગુન્થરને ઘડી ઘડી કહી પોતાની મતલબ તરફ તેને ઢળાવતો, અને આખરે ફાવ્યો.

હેગનની ઝીગફ્રીદને મારી નાખવાની સુચના કબુલ રાખતાં ગુન્થરે પુછ્યું તેના જેવા બહાદૂરને પૂરો પડી શકે એવો માણસ ક્યાં મળશે ?

હેગને જવાબ દીધો, જોરથી નહીં પણ કળાથી નેમ પાર પાડી શકાશે. ઝીગફ્રીદ બોળો છે, અને કોઈપર દગલ-આજીનો શક લઈ જાય તેવો નથી.

લીડગર અને લીડગાર્ટ ચઢાઈ લાવે છે, એમ જણાવનારા કાસદો ઉભા કરવા. ઝીગફ્રીદ તુરતજ આપણી સાથે લડાઈપર જવાને તૈયાર થઈ જશે, અને ફ્રીમહીલ્ડ પોતાના ખાવીદ માટે ચિંતાતુર બનતાં, જખમી થઈ શકે એવો તેનાં શરિરનો કયો ભાગ છે તે વિષે તેણીથી બાણી લઈશું. તે જણાતાંજ સેક્સનીના રાજ તરફથી સુલેહ માગતા કાસદો આવ્યા છે એવી વાત ફેલાવી, ઝોદનવાલ્ડ જંગલમાં શિકાર કરવા જઈશું, ત્યાં ઝીગફ્રીદને મારી નાખશું.

ગુનથર અકળાઇ ઉઠ્યો, કેવી દોળખી યુક્તિ ! એમ બોલતાં ગભરાટથી હેગન તરફ જોવા લાગ્યો.

નિર્દય દરબારી (હેગન) ઉભો થઇ ગયો, તેની આંખો-માંથી વિજળીના ચમકારા નીકળવા લાગ્યા અને કપટથી બોલ્યો, બરગન્દીના રાજવંશી તમે ધારેલાં કામથી પાછા હટી જવા માંગો છો ? ત્યારે પત્નિનો પ્યાર ખોલવાને તૈયાર રહો, મગર જુનહીલ્ડને હીણું લાગ્યું છે તે તેણી કદી ભૂલશે નહીં. તમે જો તેણીના હૃદયનું દુઃખ જોઇ શકો તો મારું કહેલું માન્યા વગર રહો નહીં.

હેગન, હું તમારું માનું છું, ઝીગફ્રીદ જીવતો છે ત્યાં સુધી જુનહીલ્ડ મારાથી દુરજ રહેશે. પણ ફરીથી હું પુછું છું : એવા પહેલવાનપર હાથ ઉંચકવાની કાણુ હિંમત કરી શકશે ?

હેગને દુષ્ટ મક્કમપણાંથી જવાબ દીધો, હું હિંમત કરીશ. પોતાને સૂર્યવંશી કહેવાડનારને હું ધિક્કારું છું, તો કિનો લેવાનું કામ પણ મારુંજ છે !

ઝીગફ્રીદનું મરણ.

લીડગર અને લીડગાર્તે બરગન્દી સામે લડાઇ જાહેર કરનારા બનાવટથી ઉભા કરેલા કાસદો આવી પુગ્યા, હેગન લશ્કર તૈયાર કરતો હોય તેવો દેખાવ કરતો, અને ગુનથર ચિંતાતુર બનેલો હોય અને રાતનું શીદા પક્ષિ ધ્રુવડરૂપ ચિંતા તેના માથા આગળ પાંખ ફફડાવી રહ્યું હોય તેમ દેખાવાનું કરતો.

ઝીગફ્રીદ આથી તેની આગળ આવ્યો અને કહ્યું, શું મામલો થઇ રહ્યો છે તે હું ન જાણું ? તમે ચિંતાતુર દેખાવો છો : શું નજદીકમાં લડાઇનો સંભવ છે ? ગુનથરે પોતાની લખાડ જીભ ચલાવી કહ્યું મારા મિત્ર, તેમજ છે.

લીડગર અને લીડગાસ્ત મોટાં લશ્કર સાથ ચઢી આવવાની ધમકી આપે છે.

અમીરી ખવાસનો ઝીગક્રીદ ગુસ્સે થઈ બોલ્યો, હિંચકારાઓ! તેમની કને દંડ લયા વિના આપણે તેમને છોડ્યા, તેનો તેઓ આવો પાડ વાળે છે. એનો સ્વાદ આપણે સારી પેટે ચખાડશું; હું લડાઈ માટે તૈયારી કરું છું.

મહેલના ઝાકમાંથી રણુશીંગડાંનો અવાજ સંભળાયો; ઝીગક્રીદે પોતાના સ્વારોને લડાઈ માટે તૈયાર થવાને ફરમાવ્યું. સ્વારો ખુશાલીના પોકારો કરવા લાગ્યા, ત્યારે શેઠાંણીઓ અને નોકરડીઓ કડવાં આંસુ ખેરવવા પડ્યાં. ક્રીમહીલડ પણ પોતાના ઓરડામાં ઘણીજ ઉદાસ બની બેઠી હતી. એક જવળેજ દેખાયલો પરોણો તેણી આગળ આવ્યો, તે ત્રાન્નનો હેગન હતો.

તેણી ઘણી અજબ થઈ તોપણ મિત્રાચારીભરેલો આવકાર દીધો.

ક્રીમહીલડ તમે રડ્યાં હોય તેમ લાગે છે, તમને ઝીગક્રીદની ચિંતા લાગે છે કે? અજબ થતો હોય તેવો દેખાવ કરી હેગને પુછ્યું.

હા, તેની જીંદગી માટે હું ધુન્નું છું. પોતાના પહેલવાનીના જુસ્સામાં તે પોતાની કાંઈ સંભાળ લેતા નથી. એક પહેલવાનને તે છાજતુંજ છે, હેગને કહ્યું.

ક્રીમહીલડ બોલી તેથીજ તે મોતને તેડું કરવાનું કરે છે.

હેગન બોલ્યો, હું મજબુત બાજુ ધરાવું છું. હું ઝીગક્રીદનું રક્ષણ કરીશ અને તેને બાળો ન લાગે તેની સંભાળ લઈશ.

હેગન, તમે એમ કરશો? અરે હું તમારી કેટલી આભારી છું! હા, હું તમારી વફાદારીપર આધાર રાખું છું!

તેણી ખુશ થતાં બોલી, હું હવે આનંદમાં છું ! તમે તેમની સંભાળ લેશોની ?

તે દગલખાજ માણસે કહ્યું, હું તેમની સંભાળ લઇશ, પણ એમ બોલતાં તેની આંખોમાં દોજખનો આતશ સળગેલો લાગતો હતો.

કીમહીલ્ડે આ આગ જોઇ નહીં, તેણીનો આત્મા સર્વપર વિશ્વાસ રાખનારો હતો, અને તેથી બોળાપણે બોલી, ઝીંગ્રીદ ખભાં વચ્ચેની જગ્યા સિવાય આખાં શરિરે જખમ-રહિત છે.

હેગન બોલ્યો, એવી કથા મેં સાંભળી છે.

કીમહીલ્ડે ભાર મૂકી કહ્યું એ કથા નથી, જ્યારે તેમણે અજદાહોને માર્યા હતા ત્યારે તેમનાં લોહીમાં તે નહાયા હતા, જેથી તેમનું શરિર શીંગડાં જેવું સખત બન્યું હતું માત્ર ખભાં વચ્ચેની નાની જગ્યા તેમ બની નહીં કારણકે નહાતા હતા તેવામાં તે જગાપર લીમડાનું પાંદડું પડ્યું હતું. આ જગ્યાપર તમે નજર રાખશો તો શત્રુના ભાળા-થી તમે તેમનું રક્ષણ કરી શકશો.

હેગન બોલ્યો, હું સંભાળી લઇશ, પણ તે જગ્યાએ મારી ઢાળ જરૂર પડવે આડી કરી દેવા માટે કાંઈ ચુક ન થાય તેથી એમનાં વસ્ત્રપર મારી આંખે દેખાઇ આવે તેમ કાંઈ નિશાની કરજો.

હું તેમના પોશાક પર કૉસ પાડીશ. રેશમનો પીળો કૉસ સીવી લઇશ, તે સોનેરી તારો ધ્યાનમાં રાખી તેમનો સંભાળથી બચાવ કરશો.

લડાઇમાં આ જગ્યાનું રક્ષણ મારી ઢાળ કરતી રહેશે એમ કહી કાંઈ ફત્તેહ મેળવી હોય તેમ ખુશ થઈ બાપડી

ભોળા સ્ત્રીની રબ લઇ છુટો પડ્યો. કુચ કરી જવાને રણ-
શીંગડાંના અવાજ થઇ રહ્યા.

લડાયક ઘોડાઓ અધીરાઇથી ભોંયપર પોતાના પગ
ઠોકતા હતા; પણ હેગન લશ્કરને કુચ કરવા કહે તે અગાઉ
સુલેહનો પેગમ લાવનારા કાસદો દરવાજા આગળ આવી
પહોંચ્યા; ગુન્થરે હેગનની સલાહ પ્રમાણે આ સંધ્યું
ખંધાઇથી ગોઠવી રાખ્યું હતું.

જ્યારે હેગને આ સંદેશો સાંભળ્યો, ત્યારે તે નાખુશ
થયો હોય તેમ બોલ્યો “હિંચકારાઓ” ! ખાલીજ ઘોંઘાટ
કર્યો, અને આપણે પણ ખડીકસમેત દોડાદોડ કરી મૂકી.

ઝીગ્રીદ ગુરસે થઇ બોલ્યો એમની તહેકરાઇ માટે
સળ કર્યા વિના એમને છોડશું નહીં.

રાજા ગુન્થરે કહ્યું, તમારી ભલી ઇચ્છાને કામ બનાવી
આપવા જેવીજ ગણી તમારો આભાર માનું છું.

હાલ તો તલવાર મ્યાનમાંજ રહેવા દઇશું. હું સુલેહ
કબુલ રાખું છું. પેલી તરફ ઓદનવાડનું જંગલ છે.
સુંદર હરણો ત્યાં ઓકનાં ઝાડો તળે ભટકતાં ફરે છે, તેમજ
જંગલી હુક્કરો, રીંછો વગેરે પહાડની કંઠણો અને છાંયડા-
વાળા ખીણોમાં પોતાનું મથક બનાવી રહે છે. આ રાક્ષસો
સામે લડાઇ કરવામાં હું મજબૂર માનું છું. સહવારે સકાળે
આપણે ઓદનવાડનાં જંગલમાં શિકાર કરવા જઇશું.
પહેલવાન ઝીગ્રીદ તમે પણ અમારી સાથે આવજો કે જેથી
માણસો સામે લોહીલોહાન ભરેલી લડાઇ ન કરવાનો બદલો
ખુશ, દિલ ઉશ્કેરનાર શિકારબાળથી મળી જશે.

ઝીગ્રીદ આનંદથી બોલ્યા, કબુલ છે, હું તમે સાથે
ઓદનવાડનાં જંગલમાં આવીશ.

વર્મસના મહેલના ચોકમાં બીજે દિવસે સહવારના પહોરમાં ખુશાલ તૈયારીઓ ચાલી રહી. નોકરો જન નાખેલા ઘોડાઓ સાથે આબુખાબુ દેખાતા. રસોડાના વડાએ એક ગાડું ઉત્તમ પ્રકારની ખાવાની વસ્તુઓ અને ભાટીઆથી લાઘેલું તૈયાર કર્યું, પણ દારૂ લાવવામાં આવ્યો નહીં તેથી સર્વ અજબ થતા ત્યારે મહેલના દારૂનો જથ્થો સ્વાધીન રાખનાર અમલદારે કહ્યું : લોડ હેગને દારૂ માટે પણ હુકમ આપેલો છે. સઘળાઓની અજબબી તુરતજ દૂર થઈ; સઘળી આંખો મહેલના દરવાજા તરફ હતી : રાજા ગુન્થર, હેગન જોડે આવતો હતો.

પણ ઝીગફ્રીદ તેઓ સાથે હતો નહીં, તે પોતાની સ્ત્રીને ભેટવા ગયો હતો. હમેશ માફક તેની ઝળકતી આંખોમાં ખુશાલી પ્રગટ દેખાતી, કારણકે શિકારે જવાનું હતું, પણ ફીમહીલ્ડ ચિંતાતુર દેખાતી હતી અને તેને જવા દેવા ઇચ્છતી નહીં.

અરે, તમે ધરમાંજ રહો ! ધરમાંજ રહો ! એમ આંખમાં આંસુ સાથે અરજ કરતી; કાંઈ લયભરેલું બનશે એવી મને પ્રેરણા થાય છે. તમે શામાટે બીહો છો, ઝીગફ્રીદે અકળાઈને કહ્યું, હું જંગલમાં શિકાર માટે તેમજ લડાઈપર ગયો છું અને હમેશાં ઈજ્જત વગર પાછો ફર્યો છું.

અરે આજ વેળા ધરમાં રહો ! તેણીએ અરજ કરી. મને એવો સ્વપ્નો આવ્યો કે બે જંગલી હુકકરો તમારી પૂઠે લાગ્યાં હતાં, તમને મરણતોળ જખમી કર્યા; તમારાં લોહીથી ડૂલો રાતાં રંગાઈ ગયાં.

તેણે કાંઈક હસતાં કહ્યું, તે માટે તમે ધુન્ને છો ? મારો મુકકો તેમને ઝટ તાબે કરશે; રીંછો અને જંગલી ભેંસો પણ મેં તાબે કર્યાં છે, ત્યારે મારે માટે બીહવાનું શું છે ?

ક્રીમહીલે આગાહી થતી હોય તેમ કહ્યું, માણસોની દગલબાજી ! આ જંગલી ડુકરા કાઠ ખુની દરબારીનો ઇસારો હોય. અરે, ઘરમાંજ રહો, મારા ઝીગફ્રીદ. તેઓ તમારું ખુન કરશે ! ઝીગફ્રીદ હવે હસ્તો નહીં; તેના ચહેરાપર ઉદાસી પ્રસરેલી હતી; પણ તે માત્ર પળવારજ. તેની આંખો પાછી ઝળકતી થઇ ગઇ અને ખુશાલ બોલ્યો : હું કાઠ માટે બાણુતો નથી કે જેને મારીપર કિનોકપટ હોય; નહી, નહીં સધળાંઓને મારે માટે હેત છે.

અંદરખાનેથી ધુજતાં ક્રીમહીલ બોલી, હેગનને પણ તમારીપર હેત છે ?

ઝીગફ્રીદ અજબ થઇ બોલ્યો શું ? હેગન ? અમો દિલો-ગન મિત્રો તો નથીજ, પણ હમણાં સુધી તો તે એક વફાદાર સોળતી લાગ્યો છે.

હેગને તાલતલાવટથી પોતાની કનેથી બેદ બાણી લીધો હતો તેનો વિચાર ક્રીમહીલ કરતી હતી; તેણીએ ઝીગફ્રીદને તે વિષે કહેવા ઇચ્છ્યું; પણ તેણીની નબળાઇપર તે હસે, તે ખ્યાલે તેણીની જીભ બાંધી મુકા; દુઃખી દિલે તેણી બોલી : ત્રૉન્જર (હેગન) પર વિશ્વાસ રાખશો નહીં ! તે સચ્ચાઇ અને રાશનીનો શત્રુ છે, તેથી તમને ધિક્કારતો હોવો જોઇએ.

ચાકમાંથી રણશીંગડાંના અવાજ થયા.

કુચ માટે શીંગડું ટુકાયું એમ બોલતાં ઝડપથી જવા ચાલ્યું, પણ ક્રીમહીલ તેને વળગી પડી અને જોરથી ડચકાં ખાતી બોલી, ના જવ, હમણાં તો ના જવ, હું તમને પાછા જોવા પામીશ નહીં ! મને એવો પણ સ્વપ્નનો આવ્યો કે તમે એક અંધારી કઢણમાંથી જતા હતા ત્યારે પૃથ્વી હીલી અને બંને બાણુએથી પહાડ ઢળી પડી તમને કચડી નાખ્યા.

ઝીગક્રીદિ હસીને કહ્યું સ્વપના તો ભેળાંનું શીલુ છે,
અને ઝડપથી દીવાનખાનું છોડી ગયો.

તેઓ રાહીન નદી પરથી પસાર થઇ, પહાડો ચઢી
જંગલમાં આવી પહોંચ્યા જ્યાં વચ્ચેવચ્ચમાં એક મોટું ખીચનું
ઝાડ હતું.

રાગ્ન ગુન્થર બોલ્યો, અહીંઆં આપણે આસાયશ
લઇશું, અને શિકારખાજી પૂરી થયે અહીંઆંજ ભોજન
લઇશું; આ જગ્યા સર્વને પસંદ પડી.

પછી હેગન બોલ્યો, આપણે હવે શિકાર શોધતા છુટા
પડ્યે. દરેક જને પોતપોતાનું કામ બજાવવું કે જેથી જણાઇ
આવે કે જીવ કાણની છે.

લોડ હેગન તમે ઠીક કહ્યું, ઝીગક્રીદ બોલ્યો, આ
સરતમાં ખુબ મજાહ પડશે.

રણુશીંગડું ડુકાતાંજ જુદી જુદી બાજુએથી ભોંસતા
શિકારી કૂતરાઓ સાથે દરેક જન ધીચ જાડી તરફ ધસ્યો.

કેટલાંક સસલાંઓને પકડી પાડ્યાં, ધણાંક ઝડપથી
દોડનારાં હરણો તીરથી વીંધાયાં, અને લાળાઓ તથા તેજ
તલવારો વડે રાક્ષસી કદનાં જંગલી ડુકકરો અને ગોધાઓનો
શિકાર કર્યો.

હમેશાં ફતેહમંદ થનાર અજદાહો મારનાર શિકાર
બાજીમાં પણ શ્રેષ્ઠ ઉતર્યો.

તેનો પહેલો શિકાર એક જવાન જંગલી ડુકકર હતું,
તે પછી કેટલાંક જળરાં પશુઓ માર્યાં. તેનાં તીરે રાક્ષસી
કદનાં હરણોનાં હૃદય ચીર્યાં અને લાળાથી ચાર મોટા જંગલી
ગોધા વીંધાયા. કાંઈપણ જંગલી પશુ જેને શિકારી કૂતરા
જાડીમાંથી બહાર કાઢતા તે તેનાથી છટકવા પામતું નહીં;

જે તીર અને લાળાથી બચતું તે નામીચી બામુંગ તલવારનો ભોગ થતું.

શિકારખાજી પૂરી થવાની જરાક અગાઉ કૂતરાઓએ એક ઘણોજ જોરાવર જંગલી ડુકરો બહાર કાઢ્યો. ઝીગફ્રીદ ખુશ થયો, પથ્થર અને ઝાડી વચ્ચેથી તે નલાસી જતાં પ્રાણીની પૂઠે દોડ્યો. પોતાને સપડાયલો જોઈ તે ડુકરો ગુસ્સા સમેત સામો થયો. એક ટુંક લડાઈ પછી તે પણ લોહી લોહાન થઈ ભોંયે પડ્યો. ઝીગફ્રીદની તલવારે આ કચું; પછી રણુશીંગડાના અવાજ થયા, અને પહેલવાનો આસાયશની જગા તરફ જવા લાગ્યા જેમની પૂઠે નોકરો શિકારો એકઠા કરી લઈ ગયા.

પહેલવાનો લીલાં ઘાસમાં લાંબા થઈ પડ્યા. રાગ્નના કહેવાથી ખાણાંની તૈયારી થઈ. સઘળાઓ પેટભરતું જમ્યા, પણ અજબ થતા કે દારૂ કેમ નહીં પીરસાયો. રાગ્નના માનને લીધે કેાઈ કાંઈ બોલ્યું નહીં, પણ આખરે ઝીગફ્રીદ બોલી ઉઠ્યો, ચાલો દારૂ પીરસો, જમતી વખત દારૂ નહીં પીરસવાનો ચાલ ક્યારથી નીકળ્યો?

ગુન્થરે જવાબ વાળ્યો : આજ આપણે દારૂ વિના ચલાવી લઈશું; મેજબાનીની ગોઠવણ કરવામાં હેગનની કસુર થઈ છે.

હેગન બોલ્યો હું સમજ્યો કે આપણે રપેસાર્ટના જંગલમાં જવાના હતા તેથી મેં દારૂ ત્યાં મોકલી દીધો.

ઝીગફ્રીદ કહે મારાથી તરસે થોભાતું નથી, હું ઇચ્છુ છું કે આપણે રપેસાર્ટ ગયા હોત.

હેગને બેદરકારીથી જવાબ દીધો, ખીલુમાં એક ઝહરો વહે છે, જેનું પાણી ઘણુંજ તાજું અને ઠંડક આપનારું છે.

ઝીગક્રીદે આતુરતાથી કહ્યું, ચાલો. ત્યાં જલદી જઈએ એમ કહેતાં તુરત ઉઠી ઉભો. રાજા ગુન્થર પણ ઉઠ્યો, અને દરબારીઓ તેની પૂઠે ચાલ્યા. પણ તે બોલ્યો, મારી સાથે માત્ર પેદલવાન ઝીગક્રીદ અને હેગન ઝહરા આગળ આવશે. બીજાઓએ ખાણું પૂરું થતાં પછવાડેથી આવવું.

પહાડપરથી ખીણમાં આવ્યા ત્યારે હેગન બોલ્યો, મેં એમ સાંભળ્યું છે કે પેદલવાન ઝીગક્રીદની દોડવામાં બરોબરી કરે એવો કોઈ માણસ નથી. મેં દોડવાની દુરી-કાષમાં ધણાપર જીત મેળવી છે, તેથી હું એ નામદાર સાથે દુરીકાષમાં ઉતરવાની હિંમત કરીશ. પેલી તરફ લીમડાનાં ઝાડ નીચેથી ઝહરો વહે છે.

સામી બાળુ એક ધણું મોટું મેદાન જોઈ ઝીગક્રીદ બોલ્યો દોડવાની સરત માટે ખરેખર ધણું બંધબેસતું છે.

ઢાળ, તલવાર, તીરકામદું અને લાળો હું લઈશ, તમે હથિયાર અને પોશાક રહેવા દઈ ચાલો, કેમ કબુલ છે નામદારો?

બન્નેએ એક અવાજે જવાબ દીધો, કબુલ છે, અને પોતાનાં હથિયાર તેમજ ઉપરનાં કપડાં ઉતારી માત્ર તળે પેહરેલાં કપડાં રહેવા દીધાં.

બહોળાં મેદાનમાં સરત દોડવાનું શરૂ કર્યું. ઝીગક્રીદ એક છળાંગ મારી આગળ દોડી ગયો, અને એ જંગલી કૂતરાઓ માફક ગુન્થર અને હેગન પછવાડે પડી ગયલા દોડતા હતા.

ઝીગક્રીદ ઝહરા આગળ પોંદ્યો જઈ આજુબાજુ જોવા લાગ્યો. બન્ને જન હજી ધણા પછવાડે હતા. પછી ઝીગક્રીદે પોતાની ઢાળ ભીની જમીનપર મૂકી અને બીજાં હથિયારો એક લીમડાનાં થડ સાથે અઢેલાવી મુક્યાં; જો કે તે ધણોજ

તરસ્યો થઇ ગયો હતો તો પણ પહેલવાનને છાજતા વિવેક અને નમ્રતાથી રાજ આવી પહેલાં પાણી પીએ ત્યાં સુધી થાવ્યો.

ગુન્થર અને હેગન આવી પહોંચ્યા. બન્ને ઘણાજ હાંસી ગયા હતા; રાજ બોલ્યો નેધરલેન્ડ નરેશ તમે જીત્યા છો ! હું ધારું છું કે માત્ર ઘણુંજ ઝડપી હરણુજ તમારી સાથે દોડવાની સરતમાં હરીફાઇ કરે.

ઝીગફ્રીદે જવાબ દીધો, હરણુતો દોડવામાં મારા ઉસ્તાદ સમાન છે; હું પગો વડે નહીં પણ માત્ર ભાળા અને તીરથી તેને પહોંચી શકું.

રાજ ગુન્થરે વહેતા ઝહરા આગળ વાંકો વળી પાણી પીઇ લીધું; તેની નજદીક ઝીગફ્રીદ ઉભો હતો, જ્યારે હેગન તેમની નજર ન ખેંચાય તેમ હથીઆરો છુપાવવા ગયો. માત્ર ઢાળ લઇ જઇ શક્યો નહીં. કારણ કે તે ઝહરાની અડોઅડ ઝીગફ્રીદના પગ આગળ હતી.

ગુન્થરે પાણી પીઇ તાજે બની સીધો થતાં ઉંડો શ્વાસ ખેંચી કહ્યું, ઝહરાનું ઠંડું પાણી તરસ્યાને કેવો આસુદો બનાવે છે ! આ ઠંડું પાણી મને એટલું તો ગમે છે કે દારૂ ભુલમાં ખીજે ઠંકાણે મોકલ્યો તે દીકજ થયું.

પછી ઝીગફ્રીદ પાણી પીવા ઝહરા આગળ વાંકો વળ્યો. ભાળો ઉગામતો હેગન ધસી આવ્યો. રાજ ગુન્થર ધાર્તીથી ટીકવા પડ્યો.

હેગને પહેલવાનના બરડાપર ઝળકા રહેલો ક્રૉસ જોયો; તેની દુષ્ટ આંખો શોળા કાઢી રહી; સીધો રહી તેણે નેમ ટાંકી. લોહીની ધારા ઉંચે ઉડી રહી અને હેગનનાં વસ્ત્ર અને ચહેરો રંગાર્ધ ગયાં.

ઝીગફ્રીદ બચંકાર ચીચારી પાડતો ઉભો થયો. લાળો તેના બરડામાંજ હતો, અને તેનો ચહેરો બચબીત બન્યો હતો.

ખુની! એમ બૂમ પાડી પોતાનાં હથીઆર માટે આસપાસ જોયું; હથીઆર દેખાયાં નહીં. તેણે પોતાની ઢાળ લઈ નહાસતા હેગનની પૂઠ પકડી. તેને પકડી પાડી એવો તો જોરથી ઢાળનો ફટકો લગાવ્યો કે તે દગલબાજ ત્રાન્જર ભોંચે પટકાઈ પડ્યો.

મરણુતોલ જખમી થયલા ઝીગફ્રીદને માથામાં ચકકર આવવા લાગ્યાં, અને તે ઘાસમાં પડી ગયો.

જખમમાંથી લોહી ધમધોકાર જતું હતું જેથી આબુ-આબુ ડુલો લાલ બની ગયાં.

પત્થર બની ગયો હોય તેમ ગુન્થર ઝહરા આગળ ઉભો હતો. હેગન ભોંયપરથી ઉઠી ઉભો થયો હતો. મરી જતા સિંહ તરફ તે ટીકીને જોવા લાગ્યો, ઝીગફ્રીદ પણ તેની તરફ જોતો હતો, અને પોતામાં બાકી રહેલું જોર વાપરી તેણે પોતાનું માથું ઉચું કર્યું, અને બોલ્યો, મોતના દૂત તું ક્ષવી ગયો છે, પણ તારી અને બરગન્દીના રાજની કમબખ્તી આવી પુગશેજ! કિનાનો દિવસ આવશે.

સામી બાબુએ સૂર્ય લાલ લોહી સમાન અસ્ત પામતો દેખાય છે, તેમ બરગન્દીનું રાજકુટુંબ લોહીમાં ગરક થશે, કારણકે તેના રાજાએ દરજ્જો અને ધમાન તણ દીધાં છે. ઓ ફીમહીલ્ડ ફીમહીલ્ડ, જેહાં પહેલવાનના આ છહેલા શબ્દો હતા. તેનું માથું ઘાસમાં ઝુમી પડ્યું, અને તેણે પ્રાણ છોડ્યો.

ફેદરીક પહેલો, બાબરૌઝા.

(૧૧૫૨-૧૧૯૦.)

ઇ. સ. ૧૧૫૨ માં કૌનરાડ ત્રીજો મરણ પામ્યો, તે હોહનસ્તોસ્ન વંશનો પહેલો જરમન ક્યસર હતો. આ નામ આ વંશના મૂળપુરૂષ ફ્રીદરીક આલ્પસ પર્વતના આ નામના ભાગ (હાલનું વીરતેમબર્ગ) ઉપર બાંધેલી કેસલ ઉપરથી પડ્યું છે.

જરમન શાહબદાઓએ કૌનરાડના ભાઈના દીકરા ફ્રીદરીક બાબરૌઝા (છટાલીઓ એની દહાડીના રંગ ઉપરથી બાબરૌઝા રાત્રી દહાડીવાળો એમ કહેતા) ને જરમન ક્યસર તરીકે ચુંટી કાઢ્યો. જે કાંઈ તેનો મરદાનગી ભરેલો દેખાવ, ખીલતી જવાની, બહુઆંખો અને શોભાતા વાળ સાથ પ્રમાણીકતા અને ઉમદા વિવેક ધરાવનાર તરીકે જ્ઞેતો તે એમજ કહેતો કે તે એક શુદ્ધ જરમન બન્યો હતો. આ બાબરૌઝા એક બળવાન ક્યસર હતો. છટલીમાં લડવા જવા છ વખત આલ્પસ પર્વત મોટાં લશ્કર સાથે ઓળંગી ગયો હતો.

પોતાની જીંદગીની સાંજે સીતેર વર્ષની ઉંમરે મુસલમાનોના કબજામાંથી ક્રાઇસ્ટની ધોર છોડવા તેણે ક્રુસેદ (જીહદ) ઉઠાવી.

જે લડાઈમાં એક બહાદુર જવાન માફક લડ્યો : પણ એકવાર તેના લશ્કરને એક નદીના પૂલ ઉપરથી પસાર થવું પડ્યું ત્યારે તેમ કરતાં ઘણાજ વખત જવાથી તેણે પોતાની ધિરજ ખોલી અને સાચી પારે તરી જવાને ઘોડા સાથે નદીમાં કુદી પડ્યો. નદીમાં પૂર હોવાથી પાણીના જોરે તે ઘસડાઈ ગયો, તેનું શબ કિનારે તણાઈ આવ્યું.

પોતાનો રાગ ખોલવાથી લશ્કરમાં હદ વગરની દલગીરી, રડાપીટ અને નિરાશી ફેલાઈ રહ્યાં, આ શબને તાઈરસમાં

દફનાવ્યું. પણ લાંબા કાળ સુધી જરમનો માનતા હતા નહીં કે બહાદુર કીર્તિવંત કયસર આખરે શાઝા મરી ગયો હતો. તેઓ માનતા કે યુરીનજનના પહાડોના ગુફામાં દરબાર રાખતો હતો અને તેની સાથે તેના બહાદુર પહેલવાનો અને પાકદામન એટી હતી, તથા જે સંગેમરમરની ટેબલ આગળ તે એકો હતો તેમાંથી તેની દાઢી પસાર થતી વધ્યા કરતી હતી, અને જ્યારે પહાડ આગળ એકબી કાગડો ઉડતો રહેશે નહીં, ત્યારે તે જરમનીને હમેશનું કીર્તિવંત બનાવવાને બહાર નીકળશે.

જર્મન કવિ હાઇને એ વિષે થોડીક લીટી લખી છે જેનો તરજુમો નીચે આપ્યો છે.

પહેલો ગુફા જે ઘણાજ મોટા હોલ જેવો છે તેમાં ઘણાક હજાર ઘોડા જોવામાં આવે છે.

તેઓ પર જન નાખેલાં તેમજ લગામ બાંધેલી છે, કોઈપણ ઘોડો જરાબી ખંખારતો નથી કે ભોંયપર પગ ટોકતો નથી, સઘળા ચુપ ઉભા છે, જાણે લોખંડના બનાવેલા હોય.

બીજા તેવાજ મોટા હોલમાં સુકકાં ઘાસ ઉપર ઘણાક હજાર દાઢીવાલા સિપાહીઓ લાંબા થઈ પડેલા છે, જેઓ લડાયક અને ભય ઉત્પન્ન કરે તેવા દેખાવના છે. તેઓ માથાંથી પગ સુધી બખ્તરવાળા છે, અને આ બહાદુરો જરાક પણ હીલતા નથી, તેઓ સ્થિર ઉંઘમાં પડેલા જણાય છે.

ત્રીજા મોટા હોલમાં તલવારો, લડાઈની કુહાડીઓ, બાળા, હારનીસ, બખ્તરની ટોપીઓ તથા આગલા વખતની ફ્રેચ બન્દુકો લટકાવેલી છે.

થોડીક ટોપો, ફતેહની ઇલાની આપનારી જે ઉપર વાવટો છે, જે કાળા રાતા સોનેરી રંગનો છે.

ચોઠા હાલમાં કયસર પોતે છે. સદીઓ થઈ ગઈ તો પણ પત્થરના સ્તુલ પર પત્થરની મેજ આગળ હાથો પર માથું ટેકવી બેસી રહ્યો છે. તેની દાઢી જમીન સુધી બધી ગઈ છે જે આતશના બલુકા જેવી લાગે છે. કોઈવાર તેની આંખોમાંથી ચમકારા નીકળે છે. કોઈવાર તેણે ભવાં ઉંચકેલાં લાગે છે. તે ઉંઘેલો છે કે વિચારમાં પડેલો છે ? તે કોઈ કહી શકે નહીં; તોપણ જ્યારે ઘટતો વખત આવી પહોંચશે ત્યારે તે પોતાનાં પહેલવાની બળમાં ખડો થઈ જશે. વાવટો પોતાના હાથમાં લઈ હુકમ આપશે, ઘોડાપર સ્વાર થાઓ, ઘોડાપર સ્વાર થાઓ ! તેના રાક્ષસી કદના સિપાહો ભોંય-પરથી ખખડાટ સાથે ઉઠી ઉભા થશે.

દરેક પોતાના ઘોડાપર સ્વાર થશે, જે ઘોડો અધીરાઈથી ભોંયપર પગ ઠોકતો ખંખારશે. પરધમના અવાજ સાથે સર્વ કુચ્છ કરશે.

તેઓ ઉંઘી ઉઠ્યા છે, અને હવે ઝડપથી કુચ્છ કરી લડાઈમાં મજબુત ફટકાઓ લગાવશે.

કયસરે મક્કમતાથી ધનસાશી ચુકાદો આપ્યો છે કે જરમનીનું ખુન કરનારને તે સજાએ પહોંચાડશે. અને વહાણી, અબ્બયખી ઉત્તપત્ત કરનારી સોનેરી વાળની કુમારીકા જરમેનીઆના ખુનીઓની સખત ખબર લેશે. ઘણાકે જેઓ કિલ્લાઓમાં છુપાઈ બચવાની આશામાં આનંદી છે, તેઓ આજરોજના મજબુત કિનાથી છટકવા પામનાર નથી.

આ પુસ્તક મીં દીનશાહ શાહુરજ મસાની, બી. એ. એ મુંબઈના
કોટમાં નં ૧૯, બેંક સ્ટ્રીટ-કોસ લેન ખાતે ધી ક્રશો-ગર્
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે, અને ડૉક્ટર ડાસાભાઈ
રસ્તમજી ધાબર, એલ. આર. સી. પી., એલ. આર.
સી. એસ., વગરેએ નં ૩૭૫, ગીરગામ રોડ,
મુંબઈમાં પ્રગટ કર્યું છે.

